

Stjórnartíðindi

1884 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundu skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum <https://urlausnir.is>. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

1884.

Regjeringstidende

for

Island

for

Maret 1884

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1884.

A.

Indholdsfortegnelse

til

Regeringstidende for Island for Aaret 1884.

A.

Efnisyfirlit

við

stjórnartíðindi fyrir Ísland 1884.

A.

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Bladsíðutal.
1	12. janúar	Lög um bygging, ábúð og úttekt jarða	2—17
2	12. janúar	Lög um breyting á nokkrum brauðum í Eyjafjarðar- og Vestur- skaptafells prófastsdæmum.....	18—19
3	12. janúar	Lög um horfelli á skepnum.....	20—21
4	29. febrúar	Lög, er breyta tilskipun 5. september 1794	22—23
5	7. maí	Auglýsing um samning milli Danmerkur og Belgíu um viður- kenning á skipamælingar-skjölum hvorutveggja	24—27
6	30. maí	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.....	28—29
7	31. maí	Auglýsing um staðfesting á samning, er Danmörk, Þýskaland, Belgía, Frakkland, Bretland hið mikla og Niðurlöndin hafa gjört með sjer í Haag, 6. maí 1882 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í norðursjónum.....	30—49
8	26. júní	Auglýsing um að bólusótt gangi í Lundúnum.....	50—51
9	16. júlí	Konungleg auglýsing um að konungur sje kominn heim aptur .	52—53
10	20. ágúst	Auglýsing um að kólerusótt gangi í Ítalíu	54—55
11	20. ágúst	Auglýsing um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum frá frakkneskum höfnum við miðjarðarhafið og frá höfnunum við Genúaflóann eg hið toskanska haf à meginlandi Ítalíu	56—57
12	24. septbr.	Auglýsing um að austurlenzk kólerusótt muni ganga í spánskum höfnum við miðjarðarhafið og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan til Íslands	58—59
13	3. október	Lög um eptirlaun prestekkna	60—63
14	3. október	Auglýsing um endurskoðað brauðamat à Íslandi	64—77

Indholdsfortegnelse

til

Regjeringstidende for Island for Aaret 1884.

A.

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
1	12. Januar.	Lob om Vortbhgssling og Brug af Fordejendomme og om Udtegtssforretninger	2—17
2	12. Januar.	Lob om Omordning af nogle Præstekald i Ofjords- og Vester- skaptafells Provstier	18—19
3	12. Januar.	Lob ang. Kreaturers Død af Magerhed	20—21
4	29. Februar.	Lob om Forandring i Forordningen af 5te Septemper 1794 ..	22—23
5	7. Mai.	Bekjendtgjørelse angaaende en mellem Danmark og Belgien af- sluttet Deklaration om gjensidig Anerkjendelse af Skibs- maalingsdokumenter	24—27
6	30. Mai.	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Jørelse under Kongens Gravørelse til Thronfølgeren	28—29
7	31. Mai.	Bekjendtgjørelse om Stadsfæstelsen af en i Haag den 6te Mai 1882 mellem Danmark, Tydskland, Belgien, Frankrig, Stor- britannien og Nederlandene affluttet Overenskomst om Ord- ningen af Fisteripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritoriet ..	30—49
8	26. Juni.	Bekjendtgjørelse om en i London herskende Koppeepidemi	50—51
9	16. Juli.	Allerhøieste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst	52—53
10	20. Aug.	Bekjendtgjørelse om at der i Italien hersker asiatiske Kolera...	54—54
11	20. Aug.	Bekjendtgjørelse om Forbud mod Indførsel til Island af for- forskjellige Gjenstande fra Franske Middelhavs Havne og fra Italienske Fastlandshavne ved Genuabugten og det Toskanke Hav	56—57
12	24. Septbr.	Bekjendtgjørelse om at asiatiske Kolera antages at herse epidemisk i de spanske Middelhavshavne, samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island	58—59
13	3. Oktober.	Lob om Præsteenters Pension	60—63
14	3. Oktober.	Bekjendtgjørelse angaaende en revideret Fortegnelse over de islandske Præstekalds Indtægter	64—77

Nr.	Dagsetning.	Fyrirsögn.	Blaðsíðutal.
15	15. október	Auglýsing um rýmkun á valdi því til að veita brauð, er landshöfðingjanum yfir Íslandi hefur veitt verið með konungsráðsúrskurði 20. febr. 1875	78—79
16	19. október	Konungleg auglýsing um að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkissarfa í fjærvist konungs	80—81
17	26. október	Konungleg auglýsing um að konungnr sje kominn heim aftur .	82—83
18	6. desember	Hafnarreglugjörð fyrir Reykjavíkur kaupstað	84—87
19	6. desember	Reglugjörð um hafnsögu á Ísafirði	88—91
20	6. desember	Hafnsögutaxti fyrir Ísafjarðar kaupstað	92—93

Nr.	Datum.	Titel.	Sidetal.
15	15. Oktober.	Bekjendgjørelse om Udvidelse af den Landskøbbingens over Island ved allerhøjeste Resolution af 20de Februar 1875 med Hensyn til Præstestals Besættelse hjemlede Myndighed	78—79
16	19. Oktober.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til Thronfølgeren	80—81
17	26. Oktober.	Allerhøjeste Kundgjørelse angaaende Kongens Hjemkomst.	82—83
18	6. Decr.	Havnereglement for Reykjavik Kjøbstad	84—87
19	6. Decr.	Reglement for Saffjords Lodseri	88—91
20	6. Decr.	Lodstaxt for Saffjords Kjøbstad	92—93

Stjórnartíðindi

fyrir

Ísland.

A.

Regjeringstíðende

for

Island.

A.

Nr. 1.
12.
jan.

L ö g

um

bygging, ábúð og úttekt jarða.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Hver maður, sem á jörð og nýtir eigi sjálfur, skal selja hana öðrum á leigu. Nú fær hann eigi byggt jörð sína fyrir sumardag hinn fyrsta, og skal hann innan hálfis mánaðar láta bjóða hana upp til ábúðar eður afnota fardagaár það, sem í hönd fer, í þeirri þinghá, sem jörðin liggur í. Vilji þá enginn taka jörðina til leigu fyrir neitt eptirgjald, skal landeigandi banna nágrönnum öll afnot hennar, og verða þau þeim þá óheimil. Nú lætur hann eigi bjóða upp jörðina sem fyr segir, og skal hann sjálfur greiða öll lögboðin gjöld, er á jörð hvíla; en láti hann bjóða jörð sína upp til afnota, þarf hann eigi að halda uppi lögskilum fyrir jörðina það ár, ef hún verður honum arðlaus.

Hjáleigu má leggja niður og undir heimajörðina eða til annarar hjáleigu hennar.

2. grein.

Jörð skal ávallt byggja frá fardögum til fardaga, og skal um það brjef gjöra, og er það byggingarbrjef fyrir jörðunni. Í byggingarbrjefi skal skýrt tekið fram, hve langur ábúðartími sje; en sje það eigi gjört, skal svo álíta sem jörð sje byggð æfilangt, nema landsdrottinn sanni, að öðruvísi hafi verið um samið. Ekkja heldur ábúðarrjetti manns síns; en giptist hún aptur, missir hún hann.

3. grein.

Í byggingarbrjefi skal greina landamerki jarða og geta þeirra ítaka, er hún á í annara manna lönd; svo og þess, ef kvaðir eða ískyldur liggja á henni. Þá skal og kveða á í byggingarbrjefinu, hverja landskuld greiða skal eptir jörðina og í hverjum aurum. Í því skal og ákveða, hver innstæðukúgildi fylgja jörðu og hvílik, svo og hverja leigu skuli greiða af þeim. Nú hefur landsdrottinn vanrækt að gefa byggingarbrjef, og skal svo álíta sem jörð hafi byggð verið með leigumála þeim, er leiguliði kannast við að áskilinn hafi verið, nema landsdrottinn sanni að annar hafi verið.

4. grein.

Gjöra skal tvö samhljóða frumrit af byggingarbrjefi hverju, og rita landsdrottinn og leiguliði nöfn sín undir þau ásamt 2 vottum. Hefur landsdrottinn annað brjefið en leiguliði hitt.

Nr. 1. Lög 12. jan. um bygging, ábúð og úttekt jarða.

L o v

om

Nr. 1.
12te
Januar.

Bortbygning og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Enhver Jordeier er pligtig til, forsaavidt han ikke selv benytter Jorden, at leie den til en Anden. Hvis han ikke før 1ste Sommerdag kan bortleie Jorden, skal han inden 14 Dages Forløb ved Auktion udbyde den til Byggesel eller Afbenyttelse for det paafølgende Fardagaar i det Thinglag, hvori Jorden er beliggende. Findes der da ingen Leier til Jorden, der vil erlægge nogen Leieafgift, skal Jordeieren forbyde Naboerne al Afbenyttelse af den, hvorved de blive uberettigede dertil. Udbyder Bedkommende ikke Jorden, som anført, skal han selv betale alle lovbestemte Afgifter, der paahvile den; men lader han Jorden udbyde til Benyttelse, er han fritaget for at betale de lovbestemte Afgifter af Jorden det Aar, hvis han intet Udbytte har af den.

En Hjaleie kan nedlægges og inddrages enten under Hjemmejorden eller en af dens andre Hjaleier.

§ 2.

Leietiden skal stedse regnes fra Fardag til Fardag, og der skal om Leiemaalet oprettes et skriftligt Dokument, som skal være Byggeselsbrev for Jorden. I Byggeselsbrevet skal det udtrykkelig fastsættes, hvor lang Leietiden er. Forsømmelse heraf medfører, at Jorden antages at være bortbygget paa Livstid, medmindre Jorddrotten beviser, at der har været truffen en anden Overenskomst. Enken beholder sin Mands Byggeselsret, men hvis hun indgaar nyt Ægteskab, fortabes den.

§ 3.

I Byggeselsbrevet skal Jordens Markeskjel anføres, hvorhos der skal gjøres Anmærkning om de Servitutrettigheder, der maatte tilkomme Jorden paa anden Mands Grund, og ligeledes om de Servituter eller Byrder, der maatte paahvile den. I Byggeselsbrevet skal tillige anføres, hvilken Vandskyld der skal svares af Jorden, samt med hvilke Betalingsmidler den skal erlægges. Endvidere skal Byggeselsbrevet indeholde Bestemmelse om, hvor mange faste Kvilder der følge med Jorden, og af hvad Slags de ere, samt hvormed de skal betales i Leie for dem. Har Jorddrotten forømt at udstede Byggeselsbrev for Jorden, antages det, at Jorden er bleven bortbygget paa de Vilkaar, som Leilændingen erkjender, medmindre Jorddrotten beviser, at Bortbygningen er sket paa andre Vilkaar.

§ 4.

Af ethvert Byggeselsbrev skal der udstedes to ligelydende Exemplarer, der underskrives af Jorddrot og Leilænding samt af 2 Vitterlighedsvidner. Det ene beholder Jorddrotten, det andet Leilændingen.

Nr. 1. Lov af 12. Januar om Bortbygning og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1.

12.
jan.

5. grein.

Ef landsdrottinn byggir tveimur mönnum sömu jörð eða jarðarpart, þá skal sá hafa, er fyr tók; en landsdrottinn fái hinum jafngott jarðnæði sem hitt var, ella bæti honum allan þann skaða, er hann býður af því að hann komst ekki að jörðu, hvorttveggja eptir mati óvilhallra manna.

6. grein.

Fylgja skulu jörðu nauðsynleg hús, þau er henni hafa áður fylgt. Um stærð og tölu húsa fer eptir jarðarmagni og því, sem venja er í hverri sveit eptir mati úttekta-
manna; en jafnan skal afhenda leiguliða hús í gildu og góðu standi, eða með fullu álagi.

7. grein.

Þá er leiguliðaskipti verða á jörðu, má viðtakandi taka til voryrkju, þá er hann vill, en eigi má hann flytja bú sitt á jörðina fyrir fardaga, nema fráfarandi leyfi. Fardagar eru þá, er sex vikur eru af sumri, og eru þeir fjórir. Er fimmtudagur í sjöunda viku sumars fyrstur þeirra, en sunnudagur síðastur. Ef leiguliði er ekki kominn til jarðar að forfallalaus, þá er sjö vikur eru af sumri, nje umboðsmaður hans, og hvorugur þeirra hefur gjört ráðstöfun til að hirða og hagnýta hana, há hefur hann fyrirgjört ábúðarrjetti sínum, og lúki landsdrottni eins árs landskuld og leigur, sem áskilið var; en landsdrottinn má nýta sjer jörð sem hann vill, eða byggja hana öðrum.

8. grein.

Fráfarandi skal hafa flutt allt bú sitt af jörðu hinn síðasta fardag, nema viðtakandi leyfi, að hann hafi það þar lengur. Heimil skal honum húsavist með viðtakanda, og þar má hann hafa fjenað sinn til síðasta fardags, en hvorki má hann beita tún nje engjar.

Rjett er að fráfarandi skilji eptir, þar sem viðtakanda eigi er mein að, það af búslóð sinni, er hann eigi má burt flytja þegar; en það skal hann hafa burt flutt fyrir næstu veturnætur. Sjeu búsmunir eigi fluttir burt að veturnóttum, skal búandi segja hreppstjóra til, og fer hann með þá sem fje í vanhirðingu.

9. grein.

Eigi má fráfarandi af jörð flytja hey, áburð, eldsneyti nje byggingarefni, sem sú jörð gaf af sjer. Ef fráfarandi á fyrningar heys, eldsneytis eður byggingarefnis, þá skal hann bjóða viðtakanda eða landsdrottni, ef hann eða umboðsmaður hans er viðstaddur, kaup á því eptir mati úttekta-
manna. Vilji hvorugur kaupa, má fráfarandi flytja það með sjer eða selja það öðrum, en burt skal hann hafa flutt það af jörðu fyrir næstu heyannir, nema öðruvísi semji.

10. grein.

Nú á fráfarandi hús á jörðu, og skal hann bjóða landsdrottni að kaupa þau því verði, er úttekta-
menn meta. Ef landsdrottinn vill ekki kaupa, skal fráfarandi bjóða þau
Nr. 1. Lög 12. jan. um bygging, ábúð og úttekt jarða.

§ 5.

Derfom en Jordeier bortleier den samme Jord eller Jordparcel til Do, tilfalder Bygselet den, til hvem Jorden først blev leiet, hvormod Jordeieren skal skaffe den Anden en ligesaa god Jord til Leie, og i andel Fald give ham fuld Erstatning for det Tab, som han lider derved, at han ei fik Brugen af Jorden, og skal i begge Tilfælde uwillige Mænds Skjon være afgjørende.

Nr. 1.
12te
Januar.

§ 6.

De nødvendige Bygninger, som Jorden tidligere har havt, bør følge med den. Bygningernes Omfang og Antal skal rette sig efter Jordens Størrelse, samt efter hvad der i saa Henseende ifølge Udtægtsmændenes Skjon er Etik og Brug i hver Egn, men Bygningerne skulle altid afleveres til Leilendingen i god og forsvarlig Stand eller med fuld Abod.

§ 7.

I Tilfælde af Opsidderliste paa en Jord kan den tiltrædende Bruger, saasnart han vil, begynde paa Joraarsarbeiderne, men han er ikke, uden den fratrædende Brugers Tilladelse, berettiget til at bringe sine Kreaturer eller sit Indbo derhen før Jardag. Jardag indtræffer, naar de 6 første Sommeruger ere forløbne. Der er 4 Jardage, den første af dem er Torsdagen i den 7de Sommeruge, den sidste Søndagen næst efter. Derfom den, der har taget en Jord til Leie, eller hans Fuldmægtig, uden lovlig Forsald ikke er tilflyttet samme, naar 7 Uger ere forløbne af Sommeren, og ingen af dem har truffet Foranstaltning til dens Pasning og Afbenyttelse, har Leieren fortabt sin Bygselret og bør til Jorddrotten udrede den betingede Landfkyld og Kvildeleie for 1 Aar, hvorhos Jordeieren er berettiget til enten selv at benytte Jorden paa den Maade, han finder for godt, eller at leie den til en Anden.

§ 8.

Den Fratrædende skal have bortført alt sit Fæ og Indbo fra Jorden den sidste Jardag, medmindre den tiltrædende tillader, at det forbliver der længere. Han er berettiget til i Forening med den tiltrædende at have Bopæl paa Jorden, ligesom han ogsaa kan have sit Fæ paa Jorden, indtil den sidste Jardag, men han maa ikke lade det græsse paa Hjemmemarken eller Engene.

Den fratrædende er berettiget til at lade de Gjenstande, som han ikke strax kan bringe bort, blive tilbage paa saadanne Steder, hvor de et ere til Ulempe for den tiltrædende, dog skal han have ført dem bort inden Begyndelsen af næstpaafølgende Vinter. I modsat Fald anmelder Opsidderen Sagen for Repstyreren, der behandler de efterladte Ting som Hittegods.

§ 9.

Det er ikke den fratrædende tilladt at føre bort fra Jorden Hø, Gjødning, Brændsel eller Bygningsmaterialier, som Jorden har frembragt. De Beholdninger, som den Fratrædende maatte have af Hø, Brændsel eller Bygningsmaterialier, skal han tilbyde den Tiltrædende eller Jorddrotten, hvis denne eller hans Fuldmægtig ere tilstede, tilkjøbs for den Pris, som Udtægtsmændene maatte bestemme. Vil ingen af dem modtage Tilbudet, staar det den Fratrædende frit for at føre Beholdningerne bort eller sælge dem til Andre, men de bør være bragte bort fra Jorden, inden Høstet begynder, medmindre der træffes anden Overenskomst.

§ 10.

Derfom den Fratrædende eier Bygninger paa Jorden, skal han tilbyde Jorddrotten samme tilkjøbs for den Pris, som Udtægtsmændene bestemme. Unsker Jorddrotten ikke at

Nr. 1. Lov af 12. Januar om Borthygning og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1. viðtakanda, og vilji hann heldur ekki kaupa þau með sama verði, þá er fráfaranda rjett
 12. að taka þau ofan og flytja af jörðu, eða selja þau hverjum er hann vill til burtflutnings.
 jan. Skal hús rjúfa fyrir Jónsmessu hina næstu, ef leiguliði vill gjöra hús þar, er hin voru, en flytja burt viði og húsaefni fyrir veturnætur. Hús skal rjúfa svo, að viðtakanda sje sem minnst mein að.

11. grein.

Flutt skal fráfarandi hafa áburð allan á tún, áður en hann fer frá jörðu, og skal hann hafa gjört það í tæka tíð. Hann skal og hreinsa öll hús sem á jörðu eru, heygarda og heytóptir. Vanræki fráfarandi þetta, þá bæti hann viðtakanda það, sem úttektarmenn meta. Ekki má fráfarandi vinna meira á jörðu það vor, er hann flytur sig frá henni, en til búparfa, og eigi svo að viðtakanda sje mein að. Ef hann vinnur meira, en nú var mælt, eignast viðtakandi það. Nú fylgir eggver jörðu, og á viðtakandi öll afnot þess það vor, er hann flytur sig að jörðu. Fylgi reki leigulandi, á fráfarandi það, sem rekur til miðs föstudags í fardögum.

12. grein.

Ábúandi skal hafa öll leiguliðanot af jörðu sinni, nema öðruvísi sje um samið; en það eru leiguliðanot, að hann hafi til notkunar fyrir sjálfan sig hús og mannvirki, innstæðukúgildi og allt, sem því leigulandi fylgir.

Nú er leiguliðarjettur brotinn, og á leiguliði sókn þess máls. Ef leiguliði sækir eigi, á landsdrottinn sókn þess máls, enda skal leiguliði gjöra landsdrottni aðvart er leiguliðarjettur hans er brotinn, og láta hann vita, hvort hann sækir það mál eða ekki.

13. grein.

Eigi má leiguliði byggja öðrum af leigujörð sinni, nje húsmenn taka, nema landsdrottinn leyfi. Eigi má hann heldur án leyfis landsdrottins ljá öðrum nokkuð af hlunnindum þeim og landsnyttjum, er leigulandi hans fylgja, nema það sje í umskiptum fyrir önnur hlunnindi og landsnyttjar, er leigujörð hans þarf. Hann má og eigi selja áburð af jörðu, þann er henni megi að notum verða, nje farga honum á annan hátt. Eigi má hann heldur láta burtu hey, sem hann hefur aflað af jörðunni, nema því að eins að hann fái aptur jafngildi í heyi eða beit, eða að hann í harðindum hafi látið heyið gegn öðru endurgjaldi eptir áskorun hreppsnefndar. Ef móti þessu er brotið, varðar það útbyggingu, enda bæti hann landsdrottni skemmdir á jörðu.

14. grein.

Ef reki fylgir jörðu, og er hann undanskilinn leiguliðanotum, þá skal leiguliði hirða við þann, er rekur, fyrir landsdrottinn, og marka viðarmarki hans. Skal hann gjöra þetta sem sjálfur hann ætti, og draga við úr flæðarmáli, svo eigi taki út aptur. Leiguliði skal eiga af fjöru þeirri álvarlöng kefli og þaðan af smærri, ef eigi er öðruvísi um samið, eða að fornu hefur viðgengizt á þeim reka. Nú rekur hval, og skal leiguliði festa hann
 Nr. 1. Lög 12. jan. um bygging, ábúð og úttekt jarða.

kjøbe, skulle de tilbydes den Tiltrædende, og dersom denne heller ikke vil kjøbe dem for samme ^{Nr. 1.} ^{12te} ^{Januar.} Pris, kan den Fratrædende enten selv nedrive og flytte dem bort fra Jorden eller sælge dem til hvem han vil til Nedbrydning. Bygningerne skulle nedbrydes inden paafølgende St. Hansdag, hvis Dpfidderen har ifinde at bygge paa den Grund, hvor Bygningerne stod, og Sommer og Materialier føres bort inden Vinterens Begyndelse. Bygningernes Nedbrydning skal ske saaledes, at der paaføres den Tiltrædende den mindst mulige Ulempe.

§ 11.

Den Fratrædende skal, inden han flytter bort, have ført hele Gjødningen ud paa Jordens Hjemmemark, og skal det være besørget i betimelig Tid. Han skal og rengjøre alle Huse paa Jorden, Holader og Gøtomter. For Forsømmelse heraf skal den Fratrædende give den Tiltrædende Erstatning efter Udtægtsmændenes Skøn. Den Fratrædende maa ikke i det Foraar, han fratræder Jorden, foretage andre Arbeider paa samme end saadanne, der ere nødvendige for Husholdningens Skyld, og ikke paa en saadan Maade, at den Tiltrædende lider Tab derved. Hvis han foretager andre Arbeider end de nævnte, tilfalder Udbyttet deraf den Tiltrædende. Dersom Fuglevarp følger med Jorden, er den Tiltrædende berettiget til Udbyttet deraf det Foraar, han flytter derhen. Dersom Forstrand følger med Jorden tilhører hvad der opdriver indtil Kl. 12 den Fredag, der indtræffer i Fardagene, den Fratrædende.

§ 12.

Naar ikke Andet er vedtaget, er Dpfidderen berettiget til at benytte alle de Rettigheder over Jorden, som tilkomme en Leilænder som saadan, og han har saaledes Ret til at benytte for sig selv Huse og Indretninger, faste Kvilder og Alt det, der følger med Jorden.

Leilænderen er søgsmålsberettiget i alle de Tilfælde, der hidrøre fra en Krænkelse af den ham som Leilænder tilkommende Ret. Dersom han ei paataler Krænkelsen, er Jorddrotten søgsmålsberettiget; Leilænderen bør derfor underrette Jorddrotten om saadanne Retskrænkelser, og lade ham vide, hvorvidt han vil reise Paatale i den Anledning eller ikke.

§ 13.

Leilænderen maa ikke leie nogen Del af Jorden til en Anden eller indtage Husmænd, medmindre Jorddrotten tillader det. Heller ikke maa han uden Jorddrottens Tilladelse overlade Andre til Afbenyttelse Noget af sin Leiejords Herligheder og Rettigheder, medmindre han ombytter dem med andre saadanne Herligheder og Rettigheder, som hans Leiejord trænger til. Ellers maa Leilænderen sælge eller paa anden Maade afhænde fra Jorden nogen Gjødning, der kunde komme den til Nytte. Eigesaalidt er han berettiget til at afstaa Hø, som han har indvundet af Jorden, uden imod fuldstændig Erstatning i Hø eller Græsning; dog kan han i Naar efter Nepsforstanderskabets Opfordring afstaa Hø imod Erstatning i andre Ting. Handles der herimod mister Leilænderen sin Byggsret, hvorhos han har at erstatte Jorddrotten Jordens Beskadigelse.

§ 14.

Dersom Forstrandsret følger med Jorden, men den er undtaget fra Leilænderens Brugsret, skal Leilænderen paa Jorddrottens Begne opsamle det Ved, som driver op paa Forstranden, samt mærke det med hans Vedmærke. Han skal omgaaes hermed som om det var hans Eget og bringe Vedet op fra Flodmaalet saaledes, at det ikke skyller ud igjen. Af det Opdrevne beholder Leilænderen alle de Træstykker, der ere 1 Alen lange eller der=

Nr. 1. Lov af 12. Januar om Boribygning og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1. þeim festum og að öllu bjarga, sem lög ákveða. Gjöra skal hann og þegar landsdrottinn
 12. orð eða umboðsmanni hans. Rjett er leiguliða að skera þegar hval, en ábyrgjast skal
 jan. hann landsdrottinn allan þann hval, er hann sker. Um endurgjald til leiguliða fer sem
 lög ákveða.

15. grein.

Skyldur er maður að halda uppi húsum þeim öllum, er þá voru, er hann kom til jarðar og jörðu fylgja, og ábyrgjast fyrning þeirra, svo skal hann og við halda öðrum nytsömum mannvirkjum, sem jörðu fylgja, svo sem túngörðum, vörslugörðum, matjurtagörðum, fjenaðarrjettum, heygörðum, stíflugörðum og hverju öðru, og endurbæta það á ári hverju, svo að nýtilegt sje, og byggja upp af nýju, ef fallið hefur. Ábyrgjast skal seiguliði innstæðukúgildi jarðar sinnar, að ávallt sjeu til og leigufær. Nú flytur leiguliði lig frá jörðu, eða deyr, og ekkja hans bregður búi, og skal hann eða bú hans skila öllu, er jörðu fylgir, fullgildu, eða með fullu álagi.

16. grein.

Ef skriða fellur á hús leigujarðar eða þau verða á annan hátt fyrir skemmdum af völdum náttúrunnar, svo sem af snjóflóði, vatnsflóði eða jarðskjálfta, eða þau farast fyrir eldsvoða, sem leiguliða verður eigi sök á gefin, þá skulu landsdrottinn og leiguliði, ef eigi er öðruvísi um samið, gjöra hús aptur í sameiningu. Landsdrottinn leggi við til húsagjörðar og smíðar, en leiguliði veggi alla og þök. Þó skal leiguliði greiða landsdrottinn álag á hús þau, er fórust, ef þau voru eigi fullgild eptir álitni úttektarmanna.

17. grein.

Ef land jarðar spillist af vatnságangi, skriðum, sandfoki, eða öðru því, er leiguliða verður eigi sök á gefin, þá gjöri hann landsdrottinn orð, eða umboðsmanni hans, og er leiguliða heimilt að krefjast skoðunar á skemmdunum. Nú má skemmdir bæta á einu ári, og bætir landsdrottinn og leiguliði þær að helmingi hvor, þó svo að leiguliði kosti eigi meiru til en jafngildi hálfri landskuld hans. Verði jörð fyrir meiri skemmdum, eða þeim skemmdum, að hún rýrni til langframa, skal meta, hve miklum hluta landskuldar það nemi ár hvert um ákveðinn tíma, og á þá leiguliði heimting á, að landskuld sje sett niður um helming þess, er skemmdir eru metnar til ár hvert.

18. grein.

Leiguliði skal ár hvert flytja út á tún og í garða allan þann áburð, er fellur til á leigujörð hans og vinna upp tún og engi, svo að hún sje í fullri rækt. Svo skal hann og nota hlunnindi hennar á þann hátt, að sem minnst spjöll verði að. Bregði hann af þessu lengur en eitt ár í senn, missir hann ábúðarrjett sinn.

under, hvis ikke Andet er vedtaget, eller tilforn har været Skik og Brug med Hensyn til den paagjældende Forstrandsret. Dersom en Hval opdriver paa Forstranden, skal Leilænderen fastgjøre den med saadanne Touge, som foreskrives i Loven og i det Hele bjærge den paa Iordbøden Maade. Saa skal han og strax give Iordbroten eller hans Fuldmægtig Underretning om, at Hvalen er drevet op. Smidlertid staaer det Leilænderen frit for strax at begynde at flense Hvalen, men han er Iordbroten ansvarlig for Alt, hvad der flenses af den. Med Hensyn til Bederlag til Leilænderen forholdes efter Loven.

Nr. 1.
12te
Januar.

§ 15.

Leilænderen er pligtig at vedligeholde alle de Huse, som fandtes paa Jorden ved Tiltrædelsen og skulle følge med samme og være ansvarlig for, at de ikke forfalde, ligesom han ogsaa bør vedligeholde andre nyttige til Jorden hørende Indretninger, saasom Indhegninger omkring Hjemmemark og Enge, Kjøkkenhaver, Kreaturfolde, Hølseder, Sløddiger og andet deslige. Han skal hvert Aar istandsætte disse Bygninger og Indretninger, saa at de ere i brugbar Stand, samt, dersom de skulle falde, bygge dem op igjen. Leilænderen har at indestaa for, at de faste Kvilder, som følge med Jorden, stedse der foresindes, samt at de ere i leiedygtig Stand. Dersom Leilænderen forlader Jorden eller dør, og hans Enke ikke fortsætter Brugen af den, skal han eller hans Vo aflevere Alt, hvad der følger med Jorden i god og forsvarelig Stand, eller med fuld Abod.

§ 16.

Dersom Fjeldskred styrter ned paa Leiejordens Huse, eller de paa anden Maade beskadiges ved Naturbegivenheder, saasom ved Sneffred eller Oversvømmelse eller Jordbælv, eller de fortæres af Ildsvaade, der er Leilænderen utilregnelig, skulle Iordbroten og Leilænderen, naar ikke anden Overenskomst er truffen mellem dem, gjenophbygge Husene i Fællesskab saaledes, at Iordbroten leverer Lønner til Bygningernes Opførelse og Arbeidet derved og Leilænderen alle Bøge og Tage, dog skal Leilænderen betale Iordbroten Abod paa de ødelagte Huse, hvis de efter Udtægtsmændenes Skjon ikke havde fuld Værdi.

§ 17.

Dersom en Leiejord beskadiges ved Oversvømmelse, Fjeldskred, Sandflugt eller deslige, der ei kan tilregnes Leilænderen, skal han underrette Iordbroten eller hans Fuldmægtig derom og er Leilænderen berettiget til at fordrø Besigtigelse af Beskadigelsen. Dersom disses Udbedring kan ske i Løbet af et Aar, skal Iordbroten og Leilænderen bekoste hver sin Halvdelen af Udbedringen, dog saaledes at Leilænderen ikke erlægger mere end som svarer til Halvdelen af hans Landsskyld. Men dersom Beskadigelsen er større eller medfører en vedvarende Forringelse af Jorden, skal det bestemmes, hvor stor en Del af Landsskylden aarlig for et bestemt Tidsrum Iordforringelsen svarer til, og har Leilænderen da Krav paa at erholde Landsskylden nedsat med Halvdelen af det Beløb, som Beskadigelsen er bleven ansat til for hvert Aar.

§ 18.

Leilænderen skal hvert Aar føre ud paa Hjemmemark og i Kjøkkenhaver al den Gødning, Leiejorden afgiver, og afhøste Hjemmemark og Eng, saa at Jorden holdes i fuld Røgt; derhos har han og at benytte Jordens Herligheder saaledes, at den mindst mulige Skade derved foraarsages. Dersom han i et længere Tidsrum end et Aar ad Gangen forsømmer dette, mister han sin Byggesret.

Nr. 1. Lov af 12. Januar om Bortbygning og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1.
12.
jan.

19. grein.

Nú eru kveðnar jarðabætur á leiguliða eða sjerstök hirðing á áburði, og greinir byggingarbrjef, hverjar jarðabætur sjeu og hve miklar ár hvert, og hver hirðing áburðar, en leiguliði vinnur eigi slíkt, sem til skilið var, eitt ár í senn, og á landsdrottinn heimtingu á endurgjaldi fyrir jarðarbætturnar, eptir óvilhallra manna mati, ef leiguliði vinnur þær eigi þegar. Vinni leiguliði eigi jarðabætur, eða hirði eigi svo áburð, sem til var skilið fleiri ár en eitt í senn, missir hann og ábúðarrjett sinn.

20. grein.

Nú vill leiguliði gjöra jarðabót, sem eigi verður talin að eins til þess, að jörðin sje í góðri rækt og yfirhöfuð vel setin, enda sje hún eigi ákveðin í byggingarbrjefi hans, þá skal hann leita um það samkomulags við landsdrottinn, en nái hann eigi samkomulagi við hann, þá er rjett, að hann fái óvilhalla menn á sinn kostnað til að meta, hvort þeir ætla varanleg not muni verða að jarðabótinni og tilvinnandi að gjöra hana, og skulu þeir jafnframt gjöra nákvæma áætlun um kostnaðinn við jarðabótina og hversu mikið eptirgjald eptir jörðina megí hækka fyrir hana til frambúðar. Landsdrottinn skal bjóða, að vera við mat þetta. Leiguliði skal þá bjóða, að landsdrottinn láti gjöra jarðabótina og borga jafnframt hálfan kostnaðinn við matið, en að leiguliði skuli svo halda henni við og greiða þá hækkun á eptirgjaldinn, sem metin var. Vilji landsdrottinn það eigi, þá er rjett að leiguliði gjöri jarðabótina á sinn kostnað. Við úttekt jarðarinnar, er leiguliði fer frá henni, skal þá meta, hversu mikið jörðin megí hækka að varanlegu eptirgjaldi fyrir jarðabótina, og hvern kostnað hafi þurft til að gjöra hana, enda sje hún í góðu standi eða fullt álag gjört á hana. Kostnaðinn skal fráfarandi þá fá endurgoldinn, en þó eigi með hærri upphæð en þeirri, sem er 12 sinnum hærri en hækkun eptirgjaldsins.

21. grein.

Nú vill landsdrottinn gjöra jarðabót á jörð, sem er í fastri byggingu, og getur hann þá um það leitað samkomulags við leiguliða, en nái hann því eigi, þá er rjett, að hann láti gjöra jarðabótina engu að síður, en bæti honum fullum bótum það, sem verkið kann að spilla leiguliðanotum hans, og er jarðabótinni er lokið, þá getur hann látið óvilhalla menn skoða hana og meta, hversu mikið jörðin megí hækka að eptirgjaldi fyrir jarðabótina; jarðabótina getur hann því næst afhent leiguliða og ber honum upp frá því að halda henni vel við, og svara henni ásamt jörðunni í góðu standi eða með fullu álagi; enn fremur ber honum að gjalda árlega þá hækkun á eptirgjaldinu, sem metin var fyrir jarðabótina.

22. grein.

Ef leiguliði situr illa leigujörð sína, svo að tún og engi fara í órækt, eða hún á annan hátt bíður varanlegar skemmdir af hans völdum, innstæðukúgildi falla og hús hrörna yfir skör fram, og því um líkt, hefur hann fyrirgjört ábúðarrjetti sínum nema hann lofi að bæta úr því næsta ár, og setji tryggingu fyrir. Rjett er að landsdrottinn láti gjöra skoðun á jörðunni, hvort er leiguliði fer frá henni eða ekki, og meta til verðs skemmdir þær, er á henni hafa orðið fyrir þessar sakir, og bæti leiguliði þær að fullu.

Nr. 1. Lög 12. jan. um bygging, ábúð og úttekt jarða.

§ 19.

Derksom det er fastsat, at Leilændingen skal foretage Jordforbedringer eller behandle Gjødningen paa en særegen Maade, og Bygselbrevet bestemmer hvilke disse Jordforbedringer ere og hvor store hvert Aar, samt hvorledes Gjødningen skal behandles, men Leilændingen for et enkelt Aar undlader at foretage det betingede, kan Jorddrotten, hvis Jordforbedringerne ikke øieblikkelig udføres af Leilændingen, gjøre Forbring paa en ved uwillige Mænd bestemt Erstatning derfor. Derksom Leilændingen flere Aar efter hinanden undlader at udføre Jordforbedringerne eller behandle Gjødningen paa den betingede Maade, mister han tillige sin Bygselret.

§ 20.

Derksom Leilændingen vil foretage en Jordforbedring, som ikke udkræves for at Jorden kan siges at være holdt i god Drift og overhovedet godt behandlet, og den ikke er betinget i Bygselbrevet, skal han først søge at komme overens med Jorddrotten; men hvis det ikke lykkes, kan han paa sin Bekostning faa uwillige Mænd til at afgive et Skøn, om den kan antages at blive til varig Nytte, samt om den kan betale sig, hvorhos de skulle gjøre et noietagtigt Overslag over Omkostningerne derved, samt om, hvormeget Leieafgiften af Jorden for Fremtiden kan forhoies paa Grund af Forbedringen. Det bør tilbydes Jorddrotten at overvære denne Forretning. Leilændingen skal saa tilbyde Jorddrotten selv at lade Jordforbedringen udføre, og tillige betale Halvdelen af Omkostningerne ved Skønsforretningen mod at Leilændingen fremdeles holder Jordforbedringen vedlige, samt betaler den af Skønsmændene fastsatte forhoiede Leieafgift. Derksom Jorddrotten ikke vil gaa ind herpaa, er Leilændingen berettiget til at foretage Jordforbedringen paa sin Bekostning. I den Udtægtsforretning, der skal afholdes ved Leilændingens Fratræden, skal det saa afgjøres, hvilken blivende Forhoielse i Leieafgiften Jordforbedringen kan antages at ville medføre, samt hvilke Omkostninger have været fornødne for at udføre samme, hvorhos Jordforbedringen maa være godt vedligeholdt, eller der bestemmes fuld Abod paa samme. Den Fratrædende faar Omkostningerne erstattede, dog ikke med et høiere Beløb end Leieafgiftens Forhoielse 12 Gange taget.

§ 21.

Derksom Jorddrotten vil foretage Jordforbedringer paa en Jord, som er i fast Bygsel, skal han først søge at komme overens derom med Leilændingen; men kan han det ikke, er han berettiget til alligevel at lade Jordforbedringen udføre, dog at han giver Leilændingen fuldstændig Erstatning for den dermed følgende Forstyrrelse i dennes Benyttelse af Jorden; og efterat Jordforbedringen er fuldført, kan han lade uwillige Mænd syne Jorden og afgjøre, med hvor meget Leieafgiften kan forhoies paa Grund af Forbedringen; dernæst kan han overlevere Jordforbedringen til Leilændingen, som saa bør holde den godt vedlige og ved Bygselets Ophør tilbagelevere den tilligemed Jorden i god Stand eller med fuld Abod; hvorhos denne har gærlig at erlægge den for Jordforbedringen bestemte Forhoielse af Leieafgiften.

§ 22.

Derksom Leilændingen behandler sin Leiejord slet, saaledes at Hjemmemark og Eng komme i Vanrøgt, eller han paa anden Maade er Skyld i Jordens vedvarende Forringelse, saa som ved Inventarietvildernes Udelæggelse, Bygningernes utilbørlige Forsald o. s. v., forbrøder han sin Bygselret, medmindre han lover at afhjælpe Mangelen næste Aar samt stiller Sikkerhed herfor. Jorddrotten kan lade foretage Besigtigelse af Jorden, hvad enten Leilændingen flytter bort fra den eller ikke, samt lade anseette til Penge den Værdiforringelse, den har lidt af bemeldte Aarsager, og bør Leilændingen erlægge fuld Erstatning derfor.

Nr. 1. Lov af 12. Januar om Bortbygning og Brug af Jordieendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1.
12.
jan.

23. grein.

Er meta skal skemmdir eptir 17. gr., jarðabætur eða jarðaníðslu, skulu úttektarmenn það gjöra. Landsdrottinn og leiguliði borgi skoðunargjörð að helmingi hvor, nema þegar svo á stendur, er segir í 22. grein; borgar þá leiguliði einn skoðunargjörð, ef hún verður á móti honum, en landsdrottinn ella.

24. grein.

Leiguliði skal greiða alla þá skatta og skyldur, sem á leigujörðu hans liggja, og halda uppi öllum lögskilum af henni, landsdrottni kostnaðarlaust að öllu. Eindagi á kúgildaleigum er fyrir Mikaelsmessu ár hvert, en á landskuld fyrir hvers árs fardaga. Nú greiðir eigi leiguliði jarðargjöld á næsta missiri eptir eindaga, hefur hann fyrirgjört ábúðarrjetti sínum í næstu fardögum, þótt honum sje eigi byggt út af jörðinni.

25. grein.

Skyldur er leiguliði, þótt eigi sje til skilið, að færa leigur og landskuld á heimili landsdrottins ókeypis, ef eigi er fjær, en þingmannaleið nemi, ella hafi landsdrottinn umboðsmann, er eigi búi fjær og taki við jarðargjöldum.

26. grein.

Þá er landsdrottinn vill neyta rjettar síns að byggja leiguliða út af jörðu sinni, áður en byggingartíminu er á enda, skal hann það gjört hafa fyrir jól; en leiguliði skal af jörðu fara í næstu fardögum á eptir. Útbygging skal brjefleg vera og við votta, enda sje svo skýrt að kveðið í henni, að leiguliði hafi að vísu að ganga, að hann eigi af jörðu að fara.

27. grein.

Nú vill maður flytja sig af leigujörð sinni áður en ábúðartími hans er liðinn, og skal hann hafa sagt jörðu lausri fyrir jól. Skal hann segja landsdrottni eða umboðsmanni hans upp leigumála brjeflega og við votta.

28. grein.

Ef leiguliði segir eigi lausri leigujörð sinni eptir lögum, en flytur sig af henni, geldur hann landsdrottni leigur næsta ár og landskuld. Má landsdrottinn nýta sjer jörð sem hann vill, eða byggja öðrum. Nú hefur leiguliði sagt jörðu lausri í tækan tíma, en flytur sig af henni fyrir fardaga, og bætir hann landsdrottni skaða þann, er jörð bíður af burtför hans, eptir mati óvilhallra manna.

29. grein.

Nú hefur landsdrottinn byggt leiguliða löglega út, svo sem fyr er sagt, eða byggingartíminn er á enda, eður svo er ástatt sem segir í 24. grein, og vill leiguliði eigi flytja sig af jörðu, eða beitir þrasetu, og er landsdrottni rjett að krefja útburðar á sína ábyrgð, og fer um það eptir almennum rjetterfarsreglum.

Nr. 1. Lög 12. jan. um bygging, ábúð og úttekt jarða.

§ 23.

Skjønnsforretninger om en Jords Beskadigelse i Henhold til § 17, om Jordforbedringer og Jordforringelser, skulle foretages af Udtægtsmændene. Jorddrotten og Leilæendingen skulle afholde hver sin Haibdel af de til Skjønnsforretningen medgaaende Omkostninger, medmindre Tilfældet falder ind under § 22, thi da skulle de bæres af Leilæendingen alene, hvis Forretningen gaar ham imod og ellers af Jorddrotten.

Nr. 1.
12te
Januar.

§ 24.

Leilæendingen har at udrede alle Skatter og Afgifter samt opfylde alle lovbestemte Ydelser, der hvile paa hans Leiejord, uden nogen som helst Bekostning for Jorddrotten. Kvildeleien er forfalden til Betaling inden hvert Aars Mikkelsdag og Landskylden inden hvert Aars Fardag. Betaler Leilæendingen ikke Jordafgifterne inden et halvt Aar fra Forfaldsdagen at regne, har han fortabt sin Byggslet til næste Fardag, skjøndt Byggslet ikke har været opsagt ham.

§ 25.

Leilæendingen er pligtig til, skjøndt det ikke er betinget, uden nogen Betaling at bringe Landskyld og Kvildeleie af Jorden til Jorddrottens Bopæl, saafremt denne er beliggende i en Afstand af ikke over 5 Mil. I modsat Fald skal Jorddrotten have en indenfor den nævnte Afstand bosat Fuldmægtig, der har at modtage Jordens Leieafgifter.

§ 26.

Naar Jorddrotten vil benytte den ham tilkommende Ret til at opsigte Leilæendingen Byggslet før Leietidens Udløb, skal han gjøre det inden Jul, og bør Leilæendingen fraslytte Jorden til næstpaafølgende Fardag. Opsigelsen skal ske skriftlig og vidnefast, hvorhos den bør være saa bestemt, at Leilæendingen ikke bagefter kan være i nogen Tvivl om, at han har at fraslytte Jorden.

§ 27.

Derksom Leilæendingen vil fraslytte Leiejorden inden Leietidens Udløb, skal han opsigte Leietemaalet før Jul. Opsigelsen af Leieforholdet skal ske til Jorddrotten eller hans Fuldmægtig skriftlig samt vidnefast.

§ 28.

Derksom Leilæendingen fraslytter sin Leiejord, uden at lovlig Opsigelse er sket fra hans Side, skal han til Jorddrotten betale Kvildeleie og Landskyld for det næstpaafølgende Aar, hvorhos Jorddrotten er berettiget til at benytte Jorden paa den Maade, han finder for godt, eller at leie den til en Anden. Derksom Leilæendingen, efter i rette Tid at have opsagt Leieforholdet, flytter bort fra Jorden inden Fardag, skal han give Jorddrotten fuld Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn for den Skade, der ved hans Fraslytning er bevirket paa Jorden.

§ 29.

Derksom Jorddrotten paa lovlig Maade, saaledes som foran er bestemt, har opsagt Leilæendingen Byggslet, eller Leietiden er udløben, eller Tilfældet falder ind under § 24, men Leilæendingen ikke vil fraslytte Jorden, og bliver siddende paa Trods, er Jorddrotten berettiget til at forlange Leilæendingen udsat paa sit Ansvar, og forholdes dermed efter de almindelige Procesregler.

Nr. 1. Lov af 11. Januar om Borthygssling og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1.
12.
jan.

30. grein.

Þá er leiguliðaskipti verða á jörðum, skal taka þær út með lögmætri skoðunargjörð, og kostar fráfarandi og viðtakandi hana að sínum helmingi hvor. Úttektarmenn skulu vera tveir, og fer úttekt fram um fardagaleyti. Skal þá gjöra fráfaranda og viðtakanda aðvart með nægum fyrirvara, svo og landsdrottinn eða umboðsmanni hans, svo að þeir geti til úttektar komið.

31. grein.

Hreppstjórar eru úttektarmenn. Þar sem eigi er nema einn hreppstjóri í hrepp, skal sýslumaður nefna að auki svo marga úttektarmenn, sem hreppsnefnd þurfa þykir. Úttektarmenn þessir skulu eið sverja fyrir sýslumanni. Sjeu úttektarmenn eigi fleiri en tveir í hrepp, skal hinn þriðja tilnefna til vara, er úttekt gjöri í forföllum annarshvors hinna, eða með þeim, ef þá greinir á. Ávallt þar er úttektarmenn greinir á, skal hinn þriðja til kveðja.

Úttektarmenn skulu hafa starfa sinn á hendi eigi skemmri tíma en sex ár.

32. grein.

Úttektarmenn skulu bók hafa, er borgist af sveitarsjóði og sýslumaður löggildir; skal rita í hana allar úttektir jarða. Eigi er úttekt lokið fyr, en svo er gjört. Skulu úttektarmenn því næst rita nöfn sín undir hverja úttekt henni til staðfestingar. Þeir, som við úttekt eru staddir fráfarandi, viðtakandi og jarðeigandi, eða umboðsmaður hans, ef hann eigi mætir sjálfur, skulu og rita nöfn sín undir úttekt. Nú skorast þeir undan að rita nöfn sín undir úttekt, og skulu úttektarmenn láta þess við getið í úttektabókinni.

Skyldir eru úttektarmenn að gefa staðfest eptirrit af úttektum, ef þeir eru þess beiddir, og eiga þeir 50 aura fyrir hverja örk eptirrits.

33. grein.

Úttektarmenn skulu taka fyrst út hús þau, er jörðu fylgja og lýsa þeim greinilega, sem og göllum þeim, er á þeim eru. Næst á eptir jarðarhúsum skal taka út önnur mannvirki, þau er jörðu fylgja, svo sem eru túngarðar, vörzlugarðar, matjurtagarðar, fienaðarrjettir, heygardar, stíflugarðar og annað þesskonar. Svo skulu og úttektarmenn skoða innstæðukúgildi jarða. Rjett er, ef landsdrottinn eða viðtakandi krefst þess, að úttektarmenn skoði tún, engi og haga, skóg, eggver og aðrar landsnyttjar. Úttektarmenn skulu lýsa öllu þessu nákvæmlega og kveða á hæfilegt álag fyrir þeim göllum, sem á eru hverju fyrir sig.

Ef maður flytur að parti úr jörð, þá er rjett, ef hann eða landsdrottinn óska þess, að úttektarmenn skipti milli aðfaranda og annara húsum, matjurtagörðum og öðrum mannvirkjum, túnnum, engjum, skógi og innstæðukúgildum; beitolandi og hlunnindum skal einnig skipta, ef hlutaðeigendur koma sjer saman að óska þess.

Fráfarandi greiði álag til viðtakanda að aflokinni úttektargjörð. En greiði hann eigi þegar álagið, gjöri úttektarmenn lögtak til lúkningar álaginu í munum þeim, sem fráfarandi á á jörðinni, eptir því sem hann vísar á og fyrir hendi er. Geti viðtakandi sannað, að hann hafi krafizt álags af fráfaranda að lögum, og eigi fengið það eða hluta þess, á landsdrottinn að greiða honum það sem á vantar, nema að öðruvísi hafi verið um samið.

Nr. 1. Lög 12. jan. um bygging. ábúð og úttekt jarða.

§ 30.

Nr. 1.
12te
Januar.

Naar Opsidderffiste finder Sted paa en Jord, skal den udtages ved lovlig Synsforretning, og afholder den Fratrædende og Tiltrædende hver sin Halvdel af de dertil medgaaende Omkostninger. Udtægtsmændene skulle være 2, og Udtægtsforretningerne foregaa ved Fardagslid. Saavel den fratrædende som den tiltrædende Opsidder skal der gives til stræffeligt Varsel og ligeledes Jorddrotten eller hans Fuldmægtig, saa at de kunne være tilstede ved Forretningen.

§ 31.

Repstyrerne ere Udtægtsmænd. Hvor der kun er en Repstyrer for en Rep, skal Sysselmanen desforuden udnævne saa mange Udtægtsmænd, som Repsforstanderskabet anser fornødent. Udtægtsmændene skulle edfæstes af Sysselmanen. Dersom en Rep ikkun har 2 Udtægtsmænd, skal en tredje udnævnes som Suppleant, for at foretage Udtægtsforretningen i en af de andres Forsald eller sammen med dem i Tilfælde af, at de ikke kunne blive enige. Den tredie Udtægtsmand skal altid tilkaldes, naar de 2 ikke ere enige:

Udtægtsmændene skulle blive i denne Stilling idetmindste i 6 Aar.

§ 32.

Udtægtsmændene skulle være forsynede med en Protokol, som bekostes af Kommunens Kasse og autoriseres af Sysselmanen; i denne Protokol indføres alle Jordbudtægtsforretninger. En Udtægtsforretning er først tilendebragt, naar Indførelsen har fundet Sted. Udtægtsmændene skulle dernæst underskrive enhver Udtægtsforretning til Bekræftelse. De som ere tilstede ved Forretningen: den Fratrædende, den Tiltrædende og Jorddrotten eller hans Fuldmægtig, hvis Jorddrotten selv ikke møder, skulle tillige underskrive Forretningen. Hvis Nogen af dem vægrer sig ved at underskrive, skal der af Udtægtsmændene gøres Bemærkning herom i Udtægtsprotokollen.

Udtægtsmændene ere pligtige til paa Begjæring at give bekræftede Afskrifter af Forretningerne, imod en Betaling af 50 Dre pr. Ark.

§ 33.

Udtægtsmændene skulle først udtage de Huse, som følge med Jorden og affatte en nøiagtig Beskrivelse af dem, samt anføre de ved dem befundne Mangler. Næstefter Husene paa Jorden, skulle de andre Indretninger, som følge med samme, udtages, saasom Indhegninger om Hjemmemarken, Enge, Kjøkkenhaver, Kreaturfolde, Høtomter, Floddiger og andet deslige. Dernæst skulle Udtægtsmændene besigtige de til Jorden hørende faste Kvilder. Hvis Jorddrotten eller den Tiltrædende forlanger det, skulle Udtægtsmændene besigtige Hjemmemark, Enge, Græsmarker, Skov, Bærpesteder og andre Herligheder. Alt dette bør nøiagtig beskrives af Udtægtsmændene og en passende Aabod fastsættes for de derved forefundne Mangler.

Hvis Nogen tiltræder en Jordparcel, skulle Udtægtsmændene, saafremt denne eller Jorddrotten begjærer det, dele mellem den Tiltrædende og andre Bedkommende, Huse, Kjøkkenhaver og andre Indretninger, Hjemmemark, Enge, Skov og faste Kvilder; endvidere skal en Deling finde Sted af Græsmarker og andre Herligheder, hvis de Bedkommende ere enige om at ønske det.

Saasnart Udtægtsforretningen er tilendebragt, skal den Fratrædende erlægge Aaboden til den Tiltrædende. Er lægger han ikke strax Aaboden, skulle Udtægtsmændene gjøre Udpantning for den i de den Fratrædende tilhørende Eiendele paa Jorden, som han paaviser og som der forefindes. Kan den Tiltrædende bevise, at han lovligen har forlangt Aabod af den Fratrædende uden at erholde den eller en Del af den, er Jorddrotten pligtig til at erlægge det Manglende, medmindre anderledes har været vedtaget.

Nr. 1. Lov af 12. Januar om Bortbygning og Brug af Jordeiendomme og om Udtægtsforretninger.

Nr. 1.
12.
jan.

34. grein.

Ef einhver, sem hlut á að máli, eigi vill hlíta úttekt, sem gjörð er á jörðu, er honum rjett að krefja yfirúttektar. Beiða skal hann sýslumann innan hálfis mánaðar að nefna fjóra menn til yfirúttektar, og skulu þeir haga yfirúttekt svo, sem segir um úttektir. Yfirúttektarmenn eigi sömu laun fyrir starfa sinn, sem úttektarmenn, er krefjandi gjaldi, ef álagsupphæð eigi er breytt, ella fer um gjaldið, sem segir í 30. gr.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 12. janúar 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 34.

Derksom nogen af de i Sagen Interesserede er utilfreds med den over Jorden afholdte Udtægtsforretning, kan han forlange en Overudtægtsforretning foretagen. I saa Fald skal han inden 14 Dage indsende Begjæring til Sysselmanen om Udmeldelse af 4 Mænd til at foretage Overudtægtsforretningen, og skulle disse ved Udførelsen af Forretningen følge den samme Fremgangsmaade, som er fastsat med Hensyn til Udtægtsforretninger. Overudtægtsmændene skulle erholde det samme Bederlag for deres Arbeide, som Udtægtsmændene, og bør samme udredes af Refvirenten, hvis Nabodsbeløbet ikke bliver forandret; i modsat Fald forholdes med Hensyn til Bederlaget efter § 30.

Nr. 1.
12te
Januar.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1834.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 2.
12.
jan.

L ö g

um

breyting á nokkrum braudum í Eyjafjarðar- og Vesturskaptafells prófastsdæmum.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Vorn:

1. grein.

Akureyrarbrauð skal vera Akureyrar og Lögmannshlíðar sóknir. í Lögmannshlíð er Þriðjungakirkja. Til brauðs þessa liggur prestskyld öll frá Munkaþverárkirkju og 300 kr.

2. grein.

Grundarbrauð tekur yfir Grundar, Munkaþverár og Kaupangs sóknir. Til Grundarsóknar liggja 11 fremstu bæirnir úr Akureyrarsókn. Frá brauði þessu greiðast 50 kr.

3. grein.

Saurbæjarbrauð nær yfir Saurbæjar, Möðruvalla, Hóla og Miklagarðs sóknir. Frá brauði þessu greiðast 250 kr.

4. grein.

Möðruvallaklaustursbrauð skal að eins vera Möðruvalla og Glæsibæjar sóknir. Frá brauði þessu greiðast 200 kr.

5. grein.

Þykkvabæjar og Langholtssóknir, er sameinaðar eru í eitt prestakall, skulu eins og áður var, vera, hvor út af fyrir sig, sjerstakt prestakall. Þykkvabæjarklaustursbrauði leggjast 100 kr., og Meðallandsþingum 300 kr. úr landssjóði

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaluborg, 12. janúar 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Lov

om

 Nr. 2.
12te
Januar.

Omordning af nogle Præstefald i Øfjords- og Vester-Skaptafellsprovsstier.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Alfureyri Præstefald skal bestaa af Alfureyri og Løgmandshlid Sogne, saaledes at der hver 3die Søndag holdes Gudstjeneste i Løgmandshlid Kirke. Til dette Præstefald henlægges hele Munkathveraa Kirkes Præstefat og 300 Kr.

§ 2.

Grund Præstefald skal bestaa af Grund, Munkathveraa og Kaupang Sogne. Til Grund Sogn henlægges de 11 sydligste Gaarde i Alfureyri Sogn. Fra dette Kald betales 50 Kr.

§ 3.

Saurbær Præstefald skal bestaa af Saurbær, Mødruvellir, Hólar og Mikligardur Sogne. Fra dette Kald betales 250 Kr.

§ 4.

Mødruvallakloster Præstefald skal kun bestaa af Mødruvellir og Glæfibær Sogne. Fra dette Kald betales 200 Kr.

§ 5.

De til et Præstefald forenede Thykkvibær og Langholt Sogne, skulle, ligesom tidligere, hver for sig, udgjøre et særskilt Præstefald. Der tillægges Thykkvabæjarloster Præstefald 100 Kr. og Medallandsþing 300 Kr. af Landskassen.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette,

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1884.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

Nr. 3.
12.
jan.

L ö g

um

horfelli á skepnum.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Låenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallið á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Skýlt skal hreppstjórum og hreppsnefndum að hafa eptirlit með og hvetja hreppsþúa sína til, að hafa viðunanlegt húsrúm og nægilegt fóður handa fjenaði þeim, er þeir setja á vetur, og brýna jafnframt fyrir mönnum þá ábyrgð, er þeir geti bakað sjer með því að láta fjenað sinn verða horaðan eða horfalla.

2. grein.

Ef maður lætur fjenað þann, sem hann hefur undir hendi, verða horaðan eða horfalla fyrir illa birðing eða fódurskort, en meðferð þessi verður þó eigi heimsfærð undir 299. gr. hinna almennu hegningalaga, þá varðar það sektum til sveitarsjóðs, allt að 20 kr., og skal með slík mál fara sem opinber lögreglumál.

3. grein.

Sýslumaður skal á manntalsþingi ár hvert brýna fyrir mönnum að hegða sjer eptir lögum þessum, og grennslast eptir, hvort eigi hafi verið framið brot gegn þeim.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 12. janúar 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

L o v

angaaende

Nr. 3.
12te
Jannuar.**Kreaturers Død af Magerhed.**

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Kepsthyrerne og Kepsforstanderskaberne ere pligtige at føre Tilsyn med at Kepsbeboerne have tilfredsstillende Huse og tilstrækkeligt Foder til de Kreaturer, som de holde om Vinteren, og opfordre dem hertil; samtidig skulde de foreholde dem det Ansvar, de kunne paadrage sig ved at lade deres Kreaturer udmagres eller dø af Fodermangel.

§ 2.

Hvis Nogen lader de Kreaturer, som han har i sin Varetægt blive udmagrede eller dø af Magerhed formedelt slet Pasning eller Fodermangel, uden at dette Forhold kan henføres under § 299 i den almindelige Straffelov, anses han med Bøder til Fattigkassen af indtil 20 Kr.; saadanne Sager behandles som offentlige Politisager.

§ 3.

Paa de aarlige Mandtalsthing har Eghedsmanden at indskærpe denne Lovs Efterlevelse og eftergrænse, om Overtrædelser af den ikke have fundet Sted.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Jannuar 1884.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 4.
29.
febrúar.

L ö g

er

breyta tilskipun 5. september 1794.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunngt: Alþingi hefir fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

Hver sá, sem hefur um hönd lækningar, án þess að vera löggiltur til læknisstarfa, og verður uppvís að því að hafa gjört skaða með lækningatilraunum sínum, skal, ef brot hans er ekki að öðru leyti svo vaxið, að þyngri hegning liggi við því að lögum, sæta sektum allt að 100 krónum eða einföldu fangelsi allt að 4 mánuðum, og þá brot er ítrekað, skal annaðhvort þessum hegningum beitt, eður fangelsi við vatn og brauð, ef mjög miklar sakir eru.

Akvarðanir 5. gr. í tilskipun um skottulækningar 5. september 1794 eru úr lögum numdar.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 29. febrúar 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

L o v

Nr. 4.
29de
Februar.

om

Forandring i Forordningen af 5te September 1794.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Brunders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Althinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

Den, som uden at være autoriseret som Læge udøver Lægevirksomhed, og som overbevises om ved sine Kurforsøg at have gjort Skade, skal, forsaavidt hans Forseelse iøvrigt ikke er af den Beskaffenhed, at den efter Lovgivningen medfører højere Straf, anses med Bøder indtil 100 Kr., eller simpelt Fængsel indtil 4 Maanedes, og i Gjentagelsestilfælde enten med disse Straffe, eller, under særdeles skærpende Omstændigheder, med Fængsel paa Bånd og Brød.

Bestemmelserne i Forordningen om Kvakksalveri af 5te September 1794 § 5 ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 29de Februar 1884.

Under Vort Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 5.
7.
maí.

Auglýsing

um

samning milli Danmerkur og Belgíu um viðurkenning á skipamælingar-skjölum
hvorutveggja.

Samkvæmt auglýsingu 24. f. m. frá stjórnarráði utanríkismálanna hefur 21. s. m.
í Kaupmannahöfn verið gjörður svofelldur

samningur.

Stjórn hans hátignar, konungsins í Danmörku og stjórn hans hátignar, konungsins í Belgíu hafa gefið því gaum, að sömu aðferð er fylgt við mælingar skipa (Moorsoms System) í konungsríkinu Danmörku og í konungsríkinu Belgíu, og hafa undirritaðir því, er þeim til þess hafði verið veitt tilhlýðilegt umboð, komið sjer saman um ákvarðanir þær, er hjer fara á eptir:

1. Heimilt skal dönskum seglskipum, er mæld eru eptir ofan nefndri aðferð, að koma á hafnir Belgíu, og eins skal belgiskum seglskipum, er á sama hátt eru mæld, heimilt að koma á hafnir Danmerkur, eigna hennar og nýlenda, án þess þau gjaldanna vegna, verði fyrir nokkurri nýrri mælingu, er svo skal álíta, að nettó-ton-rúmmál það, er tiltekið er í skipaskjölunum, sje jafnt nettó-ton-rúmmáli innlendra skipa.

2. Gufuskip skulu og á sama hátt vera undanþegin mæling, en með því skilyrði, að þá er reikna skal út nettó-ton-rúmmál belgiskra skipa í Danmörku og danskra skipa í Belgíu, skal farið eptir þeim reglum um afslátt, er fylgt er í hverju landi um sig við slíka mæling á innlendum skipum.

Þegar beita skal þessum afsláttar-reglum, skal til þess nota þær skýrslur, er getur um í mælingarskýrteinunum, og eigi skal neitt rúm mælt af nýju.

Nr. 5. Augl. 7. maí um samn. milli Danm. og Belgíu um viðurkenning á skipamælingar-skjölum.

Bekjendtgjørelse

Nr. 5.
7de
Mai.

angaaende

en mellem Danmark og Belgien affluttet Deklaration om gjensidig Aner-
kjendelse af Skibsmaalingsskemaer.

Ifølge Bekjendtgjørelse fra Udenrigsministeriet af 24de f. M. er der den 21de f. M. i Kjøbenhavn blevet udfærdiget følgende

Deklaration.

Hans Majestæt Kongen af Danmarks Regjering og Hans Majestæt Belgiernes Kon-
ges Regjering have taget i Betragtning, at der i Kongeriget Danmark og i Kongeriget
Belgien er antaget en ensartet Methode for Skibes Maaling (det moorsomme System), og
ere derfor de Undertegnede, efter dertil at have faaet fornøden Bemyndigelse, komne overens
om følgende Bestemmelser:

1. Danske Seilskibe, der ere maalte efter ovennævnte Methode, skal der tilstedes
Afgang til belgiske Havne og ligeledes skal der tilstedes belgiske Seilskibe, naar deres Maa-
ling er bleven udført efter samme System, Afgang til Havne i Danmark, dets Besiddelser og
dets Kolonier, uden af Hensyn til Erlægelse af Skibsafgifter at underkastes nogen ny
Maaling, idet den paa Skibspapirerne anførte Netto-Tonnage skal betragtes som lig med
indenlandsk Skibes Netto-Tonnage.

2. Samme Fritagelse for Maaling finder Sted for Dampskibe, med det Forbehold,
at med Hensyn til Beregningen af Netto-Tonnagen Danmark anvender paa belgiske Skibe
og Belgien paa danske Skibe de Regler for Afdrag, som i hvert Land ere gjældende for
indenlandsk Skibe.

Anvendelsen af disse Afdrags-Regler skal ske ved Hjælp af de Angivelser, der
indeholdes i Maalings-Certifikaterne og intet Rum vil være at underkaste fornøjet Maaling.
Nr. 5. Betj. af 7de Mai ang. en mell. Danm. og Belgien affl. Deklarat. om gjens. Anerkj. af Skibsmaalingsskemaer.

Nr. 5. 3. Samningur þessi hefur fyrir augum þau mælingarskýrteini, er gefin eru út
7. fyrir dönsk skip síðan 1. október 1867 af hlutaðeigandi dönskum yfirvöldum, og fyrir
maí. belgisk skip síðan 1. janúar 1884 af belgiskum yfirvöldum.

Samið í Kaupmannahöfn í tveim frumritum 21. apríl 1884.

(undirrit.) **O. D. Rosenørn-Lehn.**

(L. S.)

(undirrit.) **Baron de Pitteurs Hiegaerts.**

(L. S.)

Þetta auglýsist hjermeð, og skal því viðbætt, að svo er um samið, að samningurinn
sjæ gildur frá þeim degi, er undir hann var ritað.

Í stjórnarráði Íslands, 7 maí 1884.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

3. De Maalingscertifikater, hvortil nærværende Deklaration har Hensyn, ere for Nr. 5. danske Skibe de, som ere udfærdigede af vedkommende danske Myndigheder fra 1ste Oktober 1867 at regne, og for belgiske Skibe de, som ere bleve udelivered af vedkommende belgiske Myndigheder fra 1ste Januar 1884 at regne. 7de Mai.

Sket i Kjøbenhavn i dobbelt Original, den 21de April 1884.

(undert.) D. D. Rosenorn-Lehn.
(L. S.)

(undert.) Baron de Pitteurs Diegaerts.
(L. S.)

Hvilket herved bekjendtgjøres med Tilføiende, at det er vedtaget, at Deklarationen træder i Kraft fra Undertegningens Dato.

Ministeriet for Island, den 7de Mai 1884.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

Nr. 6.
30.
maí.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjærvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Þareð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjærvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 30. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefið á Amaliuborg, 30. maí 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 6.
30te
Mai.

angaaende

**Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.**

**Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken.
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Reise til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Son, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 31te d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Amalienborg, den 30te Mai 1884.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 7.
31.
maí.

Auglýsing

um

staðfesting á samning, er Danmörk, Þýzkaland, Belgia, Frakkland, Bretland hið mikla og Niðurlöndin hafa gjört með sjer í Haag 6. maí 1882 um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í norðursjónum.

Samkvæmt auglýsing frá stjórnarráði innanríkismálanna 30. f. m. hefur hans hátign, konunginum þóknast 22. maí 1883 allramildilegast að staðfesta samning þann, er hjer fer á eptir:

Samningur

um tilhögun á löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í norðursjónum.

Hans hátign, konungurinn í Danmörku,

Hans hátign, keisarinn á Þýzkalandi, konungur í Prússlandi,

Hans hátign, konungurinn í Belgíu,

Forstjóri hins frakkneska þjóðveldis,

Hennar hátign, drottningin í hinu sameinaða konungsríki Bretlandi hinu mikla og Írlandi og

Hans hátign, konungurinn í Niðurlöndum,

hafa viðurkennt, að nauðsynlegt væri, að koma skipalagi á um löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í norðursjónum; hafa þeir því ásett sjer að gjöra um þetta efni samning og veitt til þess umboð þeim, er nú skal greina:

Hans hátign, konungurinn í Danmörku:

Hr. Carl Adolph Bruun, riddara dannebrogss-órðunnar m. m., skipstjórnarmanni í sjóliðinu,

Hans hátign, keisarinn á Þýzkalandi, konungur í Prússlandi:

Hr. Veit Richard von Schmidthals, riddara orðu hins rauða arnar úr 3. flokki, og Jóhanníta-órðunnar m. m., legatíonsráði, hans Chargé d'affaires í Haag, og

Hr. Peter Christian Kinch Donner, riddara orðu hins rauða arnar úr 4. flokki með sverði, og krónu-órðunnar úr 4. flokki m. m., hans ríkisráði, fyrrveranda sjóliðs-skipstjóra.

Nr 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Bekjendtgjørelse

Nr. 7.
31te
Mai.

om

Stadsfæstelsen af en i Haag den 6te Mai 1882 mellem Danmark, Tydskland, Belgien, Frankrig, Storbritannien og Nederlandene afsluttet Overenskomst om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne.

Ifølge Bekjendtgjørelse fra Indenrigsministeriet af 30te f. M. har det under 22de Mai 1883 behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at stadfæste nedenstaaende

Overenskomst

om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne.

Hans Majestæt Kongen af Danmark,
Hans Majestæt Keiseren af Tydskland, Konge af Preussen,
Hans Majestæt Belgiernes Konge,
Præsidenten for den franske Republik,
Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, og
Hans Majestæt Kongen af Nederlandene,

der have anerkjendt Nødvendigheden af at ordne Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne, have besluttet i dette Viemed at træffe en Overenskomst og have til deres Befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Hr. Carl Adolph Bruun, Ridder af Dannebrogordenen osv. osv., Kaptain i Flaaden.

Hans Majestæt Keiseren af Tydskland, Konge af Preussen:

Hr. Veit Richard von Schmidthals, Ridder af den Røde Drns Orden af 3die Klasse og af Johanniterordenen osv. osv., Legationsraad, Hans Chargé d'affaires i Haag, og

Hr. Peter Christian Rind Donner, Ridder af den Røde Drns Orden af 4de Klasse med Sværd og af Kroneordenen af 4de Klasse osv. osv., Hans Statsraad, forhenbørende Orlogskaptain.

Nr. 6. Betj. af 31te Mai om Stadf. af en i Haag d. 6. Mai 1882 affl. Overensk. om Ordn. af Fiskeripolitiet i Nordsø.

Nr. 7.
31.
maí.

Hans hátign, konungurinn í Belgíu:

Hr. baróni d'Anethan, kommandöri Leopolds-orðunnar m. m., hans sjerstaklegum sendiherra og ráðherra með fullu valdi í Haag, og

Hr. Leopold Orban, kommandöri Leopolds-orðunnar, hans sjerstaklegum sendiherra og ráðherra með fullu valdi, forstjóra hinnar pólitísku deildar utanríkisráðsins.

Forstjóri hins frakkneska þjóðveldis:

Hr. greifa Lefèbvre de Béhaine, kommandöri heiðursfylkingar-orðunnar m. m., sjerstaklegum sendiherra og ráðherra með fullu valdi fyrir hið frakkneska þjóðveldi í Haag og

Hr. Gustave Emile Mancel, officera heiðursfylkingar-orðinnar, sjóliðsumboðsmanni.

Hennar hátign, drottningin í hinn sameinaða konungsríki Bretlandi hinn mikla og Írlandi:

Hr. William Stuart, riddara Bath-orðunnar m. m., hennar sjerstaklegum sendiherra og ráðherra með fullu valdi í Haag,

Hr. Charles Malcolm Kennedy, riddara Bath-orðunnar m. m., forstjóra verzlunardeildarinnar í stjórnarráði utanríkismálanna, og

Hr. Charles Cecil Trevor, málsfærslumanni, meðritara við Board of Trade m. m.

Hans hátign, konungur Niðurlanda:

Junkara Willem Frederik Rochussen, kommandöri hinnar niðurlenzka ljóns-orðu m. m., hans utanríkismála ráðherra, og

Hr. Eduard Nicolaas Rahusen, riddara hinnar niðurlenzku ljóns-orðu m. m., formanni fiskiveiðanefndarinnar,

og hafa þeir, eptir að hafa gjört hver öðrum grein fyrir umboðum sínum, er reyndust að vera í góðu og rjettu formi, komið sjer saman um greinir þær, er hjer fara á eptir:

1. grein.

Ákvarðanirnar í samningi þessum, er fara fram á, að skipa fyrir um löggæzlu við fiskiveiðar fyrir utan landhelgi í norðursjónum, hafa gildi fyrir þegna hinna tignu málsparta.

2. grein.

Fiskiveiðamenn hvernar þjóðar hafa einir rjett til fiskiveiða fram með allri strönd lands síns með þeim eyjum og landareign er þar til heyrir, 3 fjórðunga úr mílu út frá yztu takmörkum þar, er sjór gengur ei yfir við fjöru.

Í flóum eru það 3 fjórðungar mílu út frá beinni línu, er dregin er þvert yfir flóann á þeim stað, næst við mynni hans, er breiddin fer eigi fram úr 10 fjórðungum mílna.

Grein þessi skerðir í engu siglingafrelsi það, er hingað til hefur heimilt verið fiskiskipum, er sigla eður kasta akkerum í landhelgi, þó skulu þau hegða sjer eptir þeim lögreglu-tilskipunum, er hlutaðeigandi landstjórnir gefa út.

3. grein.

Míluþjórðungar þeir, er ræðir um í næstu grein á undan, eru landmælinga-mílu-fjórðungar þeir, er 60 fara í eitt breiddarstig.

Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Hans Majestæt Belgiernes Konge:

Hr. Baron d'Anethan, Kommandør af Leopoldsordenen osv. osv., Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Haag, og

Hr. Leopold Urban, Kommandør af Leopoldsordenen, Hans overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister, Generaldirektør for Udenrigsdepartementets politiske Afdeling.

Nr. 7.
31te
Mai.

Præsidenten for den franske Republik:

Hr. Greve Fesbvre de Béhaine, Kommandør af Grevlegions-Ordenen osv. osv., den franske Republiks overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Haag, og

Hr. Gustave Emile Mancel, Officer af Grevlegions-Ordenen, Marinekommissær.

Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland:

Hr. William Stuart, Ridder af Bathordenen osv. osv., Hendes overordentlige Gesandt og befuldmægtigede Minister i Haag,

Hr. Charles Malcolm Kennedy, Ridder af Bathordenen osv., Direktør for Udenrigsministeriets Handelsafdeling, og

Hr. Charles Cecil Trevor, Advokat, tilforordnet Sekretær ved Board of Trade osv. osv.

Hans Majestæt Kongen af Nederlandene:

Sunker Willem Frederik Rochussen, Kommandør af den nederlandske Løveorden osv. osv., Hans Udenrigsminister, og

Hr. Eduard Nicolaas Rahusen, Ridder af den nederlandske Løveorden osv. osv. Præsident for Fiskerikommisjonen,

hvilke, efterat have meddelt hverandre deres Fuldmagter, der befandtes i god og rigtig Form, ere blevne enige om følgende Artikler:

Artikel 1.

Bestemmelserne i nærværende Overenskomst, der gaa ud paa at ordne Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne, ere anvendelige paa de Høie kontraherende Parters Undersaatter.

Artikel 2.

Hver Nations Fiskere have udelukkende Ret til Fiskeri paa hele Strækningen langs deres respektive Landes Kyster med tilhørende Der og Grunde indtil en Afstand af 3 Kvartmil fra den yderste Grænse, hvor Landet er tørt ved Lavvande.

Ved Bugter regnes de 3 Kvartmil fra en ret Linie, dragen tværs over Bugten paa det Mundingen nærmeste Sted, hvor Bredden ikke er større end 10 Kvartmil.

Nærværende Artikel gjør intet Indgreb i den fri Fart, som hidtil er indrømmet Fiskerifartøier, der seile eller ankre paa Søterritorierne, dog at disse rette sig efter de af vedkommende Magter udstedte særlige Politiforskrifter,

Artikel 3.

De i den foregaaende Artikel omhandlede Kvartmil ere geografiske Kvartmil, hvoraf der regnes 60 paa en Bredegrad.

Nr. 6. Betj af 31te Mai om Stadf. af en i Haag d. 6. Mai 1882 afft. Overensf. om Ordn. af Fiskeripolitiet i Nordsø.

Nr. 7.
31.
maí.

4. grein.

Takmörk norðursjóarins eru, er beita skal ákvörðunum í samningi þessum, þau, er nú skal greina:

- I. í norður: 61. breiddarstigs-baugur;
- II. í austur og suður:
 1. strönd Noregs frá 61. breiddarstigs-baugi og til Lindisness vita (í Noregi);
 2. lína, er dregin er frá Lindisness vita (í Noregi) til Hansthólms vita (í Danmörku);
 3. strönd Danmerkur, Þýzkalands, Niðurlanda, Belgíu og Frakklands til Gris Nez-vita;
- III. í vestur:
 1. bein lína, er dregin er frá Gris Nez-vita (í Frakklandi) til hins austasta vita South Forelands (á Englandi);
 2. Austurtrönd Englands og Skotlands;
 3. bein lína, er dregin er frá Duncansby Head (í Skotlandi) til suðurendans á South Ronaldsha (á Orkneyjum);
 4. austurströnd Orkneyja;
 5. bein lína, er dragin er frá North Ronaldsha-vita (í Orkneyjum) til Sumburgh Head-vita (á Shetlandseyjum);
 6. Austurströnd Shetlandseyjanna.
 7. hádegisbaugur North Unst-vitans (á Shetlandseyjunum), til 61. breiddarstigs-baug.

5. grein.

Fiskiskip hinna tignu málsparta skulu skrásett eftir þeim stjórnar-reglum, er sett eru um það í hverju landi fyrir sig. Hver höfn skal hafa sína framhaldandi töluröð, og fyrir framan hana skal standa einn eða fleiri af upphafsstöfum hafnarinnar eftir því, sem hlutaðeigandi æðri yfirvöld nákvæmar ákveða.

Sjerhver stjórn skal semja lista, og skulu þar tilfærðir bókstafir þeir, er áður var getið.

Lista þenna, svo og breytingar þær, er á kunna að verða gjörðar, skal senda hinum ríkjnum, er samningin hafa gjört.

6. grein.

Fiskiskipin eru merkt þeim bókstaf eða bókstöfum, er gefa til kynna þá höfn, er þau eru frá, og skrásetningar-tölu úr töluröð þeirri, sem höfnin hefur.

7. grein.

Nafn hvers fiskiskips og hafnar þeirrar, er það er frá, skal mála með olíulit á apturstafn skipsins á svörtum grunni með hvítum stafdrættum ekki minni en 8 centimetra á hæð og 12 millimetra á breidd.

8. grein.

Bókstafin eða bókstafina og tölurnar skal setja með hvítum olíulit á svörtum grunni á framstafn skipsins beggja megin 8 eða 10 centimetra neðanvið borðstokkin, og þannig, að það sjáist glögt og skýrt.

Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Artikel 4.

Nr. 7.
31te
Mai.

Med Hensyn til Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Overenskomst ere Nord-
søens Grændser bestemte som følger:

- I. Mod Nord, ved den 61de Bredegrads Parallell.
- II. Mod Ost og Syd:
 1. ved Norges Kyster imellem den 61de Bredegrads Parallell og Lindesnæs Fyr (Norge);
 2. ved en ret Linie, som drages fra Lindesnæs Fyr (Norge) til Hansøholm Fyr (Danmark);
 3. ved Danmarks, Tydslands, Nederlandenes, Belgiens og Frankrigs Kyster indtil Gris Nez Fyr.
- III. Mod Vest:
 1. ved en ret Linie, dragen fra Gris Nez Fyr (Frankrig) til det østligste af South Forelands Fyr (England);
 2. ved Englands og Skotlands Østkyst;
 3. ved en ret Linie fra Duncansby Head (Skotland) til Sydspidsen af South Ronaldsha (Orkneyøerne);
 4. ved Østkysten af Orkneyøerne;
 5. ved en ret Linie fra North Ronaldsha Fyr (Orkneyøerne) til Sumburgh Head Fyr (Shetlandsøerne);
 6. ved Shetlandsøernes Østkyst;
 7. ved North Uist Fyrets Meridian (Shetlandsøerne) indtil den 61de Bredegrads Parallell.

Artikel 5.

De høie kontraherende Parters Fisserfartøier indregistreres efter de forskellige Landes administrative Forordninger. For hver Havn findes der en fortløbende Række af Tal med et eller flere af Havnens Begyndelsesbogstaver foran efter vedkommende overordnede Øvrigheds nærmere Bestemmelse.

Enhver af Regjeringerne vil have at udfærdige en Liste med Angivelse af de nævnte Bogstaver.

Denne Liste, ligesom alle de Ændringer, der senere maatte blive foretagne ved samme, skal meddeles de andre kontraherende Magter.

Artikel 6.

Fisserfartøierne føre det eller de Bogstaver, der betegne den Havn, hvor de ere hjemmehørende, og et Indregistreringsnummer indenfor den Rækkefølge af Numre, som hører til Havnen.

Artikel 7.

Enhvert Fisserfartøis Navn samt Havnens, hvor det er hjemmehørende, males med Blåfarve paa Fartøiets Agterstavn med hvide, mindst 8 Centimetre høie og 12 Millimetre brede Skrifttræk paa sort Grund.

Artikel 8.

Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene anbringes iøinefaldende og tydeligt paa hver Side af Fartøiets Forstavn, 8 eller 10 Centimetre under Rælingen, med hvid Blåfarve paa sort Grund.

Nr. 6. Betj. af 31te Mai om Stadsf. af en i Gaag d. 6. Mai 1882 affl. Overensk. om Ordn. af Fisseripolitiet i Nordf.

Nr. 7. Þó skal þessi fjárlægðar ákvörðun eigi hafa gildi fyrir skip með litlu rummáli, ef eigi er nægilegt rúm fyrir neðan borðstokka þeirra.

31.
maí.

Á skipum, sem að rummáli eru 15 tons eða þar yfir, skal hæðin á bókstöfunum og tölunum vera 45 centimetra og breidd 6 centimetra.

Á bátum með minnu en 15 tons rummáli skal hæðin vera 25 centimetra og breiddin 4 centimetra.

Sama bókstaf eða sömu bókstafi og tölur skal og setja á báðar hliðar stórseglins á skipinu, njet fyrir ofan síðasta reifið með svörtum olíulit, ef seglin eru hvít eða blökk, en hvítum olíulit á svörtum seglum.

Bókstafur eða bókstafir þessir og tölur á seglunum skulu vera að öllu þriðjungi stærri en þeir, er á framstafni skipsins eru.

9. grein.

Eigi má á hliðum fiskiskipanna að utan nje á seglum þeirra hafa önnur nöfn, bókstafi eða tölur en þær, er nefndar eru í 6. 7. og 8. grein samnings þessa.

10. grein.

Eigi má afmá, breyta, óskýra hylja eða með nokkru móti dylja nöfnin, bókstafina eða tölurnar á skipunum og seglum þeirra.

11. grein.

Bókstaf eða bókstafi og tölur hvers skips skal setja á báta, dúfl, helztu flár, dragvaði, stjóra, akkeri og yfir höfuð á öll veiðigögn þau, er með skipinu fylgja.

Bókstafir þessir og tölur þurfa ekki að vera stærri en svo, að auðvelt sje að greina hvert frá öðru. Eigendur netanna eður annara veiðarfæra mega auk þess merkja þau öðrum sjerstökum merkjum, er þeim þykja hentug.

12. grein.

Skipstjóri skal á hverju skipi hafa í höndum opinbert skjal, er gefið sje út af hlutaðeigandi yfirvaldi í landi því, er hann er frá, er hann með því geti sannað þjóðerni skips síns.

Skjal þetta skal tilgreina bókstaf eða bókstafi skipsins og númer, og skal á því standa lýsing á skipinu og nafn eða nöfn eigenda, eða, ef eigandi er fjelag, þú nafn þess.

13. grein.

Eigi má á nokkurn hátt leyna þjóðerni skipsins.

14. grein.

Eigi má neitt fiskiskip frá sólsetri til sólaruppkomu verpa akkerum á sviðum, þar er reknetafiskarar hafa sett veiðarfæri sín.

Þó á bann þetta þá eigi við, er skip hefur beðið tjón nokkurt eður er í annari nauð statt og fyrir því legst um akkeri.

15. grein.

Eigi mega skip, er á fiskimiðin koma, gefa út eður leggja net sín svo, að þau gjöri hvert öðru skaða, nje heldur gera á hluta fiskara, er þegar eru teknir til starfa.

Dog gjælder den ovenfor givne Afstandsbestemmelse ikke for Fartøier af ringe Drægtighed, naar der ikke paa disse maatte findes tilstrækkelig Plads under Rælingen. Nr. 7.
31te
Mai.

Bogstavernes og Tallenes Høide er for Fartøier paa 15 Tons og derover 45 Centimetre og Bredden 6 Centimetre.

For Baade under 15 Tons er Høiden 25 og Bredden 4 Centimetre.

Ligeledes anbringes det samme Bogstav eller de samme Bogstaver og Tal paa begge Sider af Fartøiets Storseil umiddelbart over det sidste Reb med sort Oliefarve paa hvide eller barkede Seil og med hv'd Oliefarve paa sorte Seil.

Bogstavet eller Bogstaverne og Tallene paa Seilene skulle i alle Retninger være en Trediedel større end de, der ere anbragte paa Fartøiets Forstavn.

Artikel 9.

Fiskerfartøierne maa hverken paa Ydersiderne eller paa Seilene føre andre Navne, Bogstaver eller Tal end dem, der omhandles i nærværende Konventions Artikel 6, 7 og 8.

Artikel 10.

Det er forbudt at udlette, forandre, ukjendeliggjøre, tildække eller ved hvilket som helst Middel skjule de paa Fartøierne og paa Seilene anbragte Navne, Bogstaver og Tal.

Artikel 11.

Hvert Fartøis Bogstav eller Bogstaver og Tal anbringes paa de Toller, Boier, vigtigste Flaad, Slæbevaad, Dræg, Ankere og i det Hele paa alle de Fiskeredskaber, der høre til Fartøiet.

Disse Bogstaver og Tal behøve ikke at være større, end at de med Letthed kunne skjælnes. Gierne af Garnene eller andre Fiskeredskaber kunne desuden mærke dem med saadanne særegne Kjendetegn, som de maatte finde hensigtsmæssigt.

Artikel 12.

Ethvert Fartøis Fører skal være forsynet med et officielt af vedkommende Dyrighed i hans Land udstedt Dokument, som sætter ham istand til at godtgjøre Fartøiets Nationalitet.

Dette Dokument skal angive Fartøiets Bogstav eller Bogstaver og dets Nummer samt indeholde en Beskrivelse af samme tilligemed dets Eiers Navn eller Navne eller Navnet paa det Selskab, der eier det.

Artikel 13.

Det er forbudt ved noget som helst Middel at forfølge Fartøiets Nationalitet.

Artikel 14.

Det er forbudt ethvert Fiskerfartøi fra Solens Nedgang til dens Opgang at ankre op i Farvande, hvor Drivnetfiskere have udsat deres Redskaber.

Dog gjælder dette Forbud ikke i Tilfælde af Spankringer, der ere foranledigede ved indtrufne Uheld eller andet Nødtilfælde.

Artikel 15.

Det er forbudt Fartøier, der ankomme til Fiskepladserne, at udsætte eller udkaste deres Garn saaledes, at de tilføie hverandre Skade eller fortrædige Fiskere, som alt have begyndt deres Gjerning.

Nr. 6. Besl. af 31te Mai om Stadf. af en i Gaag d. 6. Mai 1882 aflf. Overensf. om Ordn. af Fiskeripolitiet i Nordf.

Nr. 7.
31.
maí.

16. grein.

Þá er þilskip og bátar jafnhliða byrja að gefa út reknet sín til fiskjar, skulu bátarnir leggja netin á vindborð við skipin.

Þilskipin skulu þarómót leggja netin á hljeborð við bátana.

Þá er þilskip leggja net sín á vindborð við opna báta, er þegar eru lagstir til fiskjar, og þá er bátar gefa út net sín í hljeborð við þilskip, er farin eru að fiska, þá er það aðalreglan, að þá bera þeir, er síðast byrja að fiska, ábyrgð fyrir skemmdum á netum, nema þeir sanni, að þeir voru tilneyddir, eða að skaðinn sje ekki þeim um að kenna.

17. grein.

Eigi má festa eða binda við akkeri net eða önnur veiðarfæri á sviðum, þar er reknetafiskarar þegar eru teknir til.

18. grein.

Enginn fiskari má festa skip sitt eður binda við net, dúfl, flár eður önnur veiðarfæri, er til heyra öðrum fiskara.

19. grein.

Er dragvaðsfiskarar eru í sýnum reknet- eða línufiskara, þá skulu þeir viðhafa þær varúðurreglur, er nauðsynlegar sjeu til, að þeir eigi geri hinum mein; ef skaði verður af, bera þeir ábyrgðina, nema þeir sanni, að þeir væru tilneyddir, eða að skaðinn sje þeim eigi um að kenna.

20. grein.

Ef net flækjast saman fyrir fleirum fiskurum, mega þeir eigi skera þau sundur, nema allir sjeu samþykkir.

Öll ábyrgð fellur niður, þá er sannast, að eigi urðu netin á annan veg greidd sundur.

21. grein.

Er skip fiska með línun og línur þeirra flækjast saman, þá má eigi sá, er upp tekur, skera línurnar sundur, nema hann sje tilneyddur, og skal þá jafnskjótt knýta hinar skornu línur saman.

22. grein.

Enginn fiskari má undir nokkru yfirsýni skera sundur, festa sig í eða draga upp net, línur eða önnur veiðarfæri, er eigi til heyra honum, nema þegar bjarga þarf og þegar svo er á statt, er getur um í tveim hinum síðustu greinum.

23. grein.

Eigi má nota nokkurt það verkfæri, er aðeins er haft til að skera sundur net eða eyðaleggja þau.

Eigi má heldur hafa slík verkfæri innan borðs.

Hinir tignu málsparatar skuldbinda sig til, að gjöra þær ráðstafanir, er nauðsynlegar sjeu til að koma í veg fyrir að slík verkfæri verði flutt um borð á fiskiskipin.

Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Artikel 16.

Nr. 7.
31te
Mai.

Naar ved Drivnetsfiskeri Dæksfartøier og aabne Baade samtidigt begynde at sætte Garn ud, skulle de sidstnævnte udsætte Garnene til Luvart for de andre.

Dæksfartøierne skulle derimod sætte deres Garn i Læ af aabne Baade.

Som Hovedregel gjælder, at, naar Dæksfartøier sætte deres Garn til Luvart for aabne Baade, der allerede ligge og fiske, og naar aabne Baade sætte deres Garn i Læ af Dæksfartøier, der ere isærd med at fiske, vil Ansvaret for Havarier paa Garnene paa-hvile dem, som sidst have begyndt at fiske, medmindre de godtgjøre, at der har foreligget et Nødtilfælde, eller at de ere uden Skyld i Beskadigelsen.

Artikel 17.

Det er forbudt at fastgjøre eller ankre Garn eller andet Fiskeredskab i Farvande, hvor Drivnetsfiskere allerede ere i Virksomhed.

Artikel 18.

Det er forbudt enhver Fisker at fortoie sit Fartoi eller holde sig fast ved Garn, Boier, Flaad eller andre Fiskeredskaber, tilhørende en anden Fisker.

Artikel 19.

Naar Slæbevaadsfiskere befinde sig i Sigte af Drivnets- eller Line-Fiskere, skulle de tage de nødvendige Forholdsregler for at undgaa at forulempe disse sidste; i Beskadigelses-tilfælde paa-hviler Ansvaret Slæbevaadsfiskerne, medmindre de godtgjøre, at der har foreligget et Nødtilfælde, eller at de ere uden Skyld i det lidte Tab.

Artikel 20.

Naar Garn, der tilhøre forskjellige Fiskere, indvikles i hverandre, er det forbudt at kappe dem, medmindre begge Parter samtykke deri.

Enhvert Ansvar ophører, saasnart det er godtgjort, at det har været umuligt paa anden Maade at faa Garnene skille fra hverandre.

Artikel 21.

Naar et Fartoi, der fisker med Line, faar sine Liner krydsede med et andet Fartois, er det forbudt den, som trækker dem op, at kappe dem, undtagen i Nødtilfælde, og i saa Fald skal den kappede Line strax igjen knyttes sammen.

Artikel 22.

Udenfor Bjergningstilfælde og de i de to foregaaende Artikler ommeldte Tilfælde er det enhver Fisker forbudt under nogetsomhelst Paaflud at kappe, hage sig fast i eller hive op Garn, Liner og andre Redskaber, som ikke tilhøre ham.

Artikel 23.

Det er forbudt at anvende nogetsomhelst Redskab, der udelukkende tjener til at kappe eller ødelægge Garn.

Det er ligeledes forbudt at have slige Redskaber ombord.

De høie kontraherende Parter forpligte sig til at træffe de nødvendige Foranstaltninger for at forhindre, at saadanne Redskaber bringes ombord paa Fiskerfartøierne.

Nr. 6. Betj. af 31te Mai om Stadf. af en i Gaag d. 6. Mai 1882 affl. Overensk. om Ordn. af Fiskeripolitiet i Nordf.

Nr. 7.
31.
maí.

24. grein.

Fiskiskipin skulu gæta hinna almennu regla um notkun ljóskera, sem eru eða kunna verða samþykktar með sameiginlegum samningi millum hinna tignu málsparta, til að koma í veg fyrir, að skip rekist hvort á annað.

25. grein.

Fiskiskipum, bátum, og hlutum, er snerta útbúnað fiskiskips og reiða, netum, línnum, duflum, flám eða hvers konar öðrum veiðarfærum, hvort sem þau eru merkt eða ekki, skal, ef þau finnast eða verða tekin upp í hafi, svo fljótt sem verða má, skila til hlutaðeigandi yfirvalds í þeirri höfn, er skip það, er bjargað hefur þeim, fyrst kemur til eða leitar í.

Yfirvaldið gjörir það síðan kunnugt, bæði konsúli eða konsularagenti þeirrar þjóðar, er skip það er frá, er bjargað hefur, og þeirrar þjóðar, er eigandi hinna fundnu hluta er frá, og skilar hlutunum aptur til eigenda eður annara fyrir þeirra hönd, jafnskjótt og þess verður krafizt, og rjetti björgunarmanna er nægilega borgið.

Þóknun þá, er eigendur eiga að greiða björgunarmönnum, ákveða stjórnarvöldin eða dómsvöldin, eptir því sem í hverju landi um sig er fyrirskipað í lögum.

Það er auðvitað, að ákvörðun þessi breytir engu í samningum, er um þetta efni þegar hafa gjörðir verið, og að hinir tignu málspartar áskilja sjer rjett til sín á milli að ákveða með sjerstöðkum samningi tiltekna borgun fyrir fundin net. Þau veiðarfæri, er finnast ómerkt, skulu öll teljast sem vogrek.

26. grein.

Skip úr herskipaflota hinna tignu málsparta skulu hafa tilsjón með fiskiveiðunum; fyrir Belgíu má nota til þess skip, sem eru eign ríkisins, en skipstjórar þeirra skulu vera sjerstaklega kvaddir til þess.

27. grein.

Löggæzluskip þeirrar þjóðar, er fiskiskipin eru frá, skulu ein hafa gætur á því, að fylgt sje reglum þeim, er settar eru um þjóðernisskýrteinið, merkin og tölurnar á fiskiskipunum og veiðarfærunum m. fl., og um að eigi sjeu höfð óleyfileg verkfæri um borð (6., 7., 8., 9., 10., 11., 12., 13. og 23. gr., 2. kaflinn).

Þó skulu foringjar löggæzluskipanna skýra hver öðrum frá brotum gegn reglum þessum af hálfu fiskimanna annara þjóða.

28. grein.

Löggæzluskip hinna tignu málsparta skulu, hvert um sig, hafa heimild til að fullvissa sig um, hvort brotið hafi verið gegn öðrum reglum í samningi þessum en þeim, er nefndar eru í 27. grein, eða drýgðar aðrar yfirsjónir, er snerta fiskiveiðarnar, án tillits til þess, hvernar þjóðar þeir fiskimenn eru, er drýgja brotið.

29. grein.

Þegar löggæzluskipaforingjarnir hafa ástæðu til að ætla, að brotið hafi verið gegn reglunum í samningi þessum, geta þeir heimtað, að skipstjóri sá, er álitinn er að Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Artikel 24.

Nr. 7.
31te
Mai.

Fisserfartøierne have at iagttage de almindelige Regler om Lanterneføring, som ere eller maatte blive vedtagne ved fælles Overenskomst af de høie kontraherende Parter for at forebygge Sammenstød.

Artikel 25

Fisserfartøier, Soller, Gjenstande, hørende til Udrustning eller Taffelads for et Fisserfartøj, Garn, Liner, Boier, Flaad eller hvilket som helst andre Fisseredskaber, hvad enten de ere forsynede med Mærke eller ei, som maatte blive fundne eller optagne i Soen, skulle snarest muligt overleveres til vedkommende Dyrighed i den første Havn, hvortil det Fartøj, der har bjerget dem, vender tilbage eller søger ind.

Dyrigheden giver Underretning saavel til den Nations Konsul eller Konsularagent, hvortil det Fartøj hører, der har udført Bjergningen, som til den Nations, hvortil Gieren af de fundne Gjenstande hører, og tilbageleverer Gjenstandene til Gierne eller deres Stedfortrædere, saasnart de tilbagefordres, og Bjergernes Rettigheder ere tilstrækkeligt sikrede.

Den Godtgjørelse, som Gierne skulle betale til Bjergerne, fastsættes af de administrative eller retslige Myndigheder, eftersom det er paabudt i de forskjellige Landes Lovgivning.

Det er en Selsølg, at denne Bestemmelse ikke forandrer Noget i allerede bestaaende Overenskomster om dette Forhold, og at de høie kontraherende Parter forbeholde sig Frihed til indbyrdes ved særegne Overenskomster at fastsætte en bestemt Betaling, som skal erlægges for fundne Garn.

Et hvilket som helst Fisseredskab, der findes uden at være forsynet med Mærke, bliver at betragte som Braggods.

Artikel 26.

Tilsynet med Fisseriet udføres af Skibe hørende til de høie kontraherende Parters Orlogsflaader; for Belgiens Vedkommende kan dertil anvendes Staten tilhørende Skibe, førte af Kaptainer, der ere forsynede med særlig Ud nævnelse.

Artikel 27.

Overholdelsen af Reglerne om Nationalitetsdokumentet, Fartøiernes og Fisseredskabernes Mærker og Numerering osv., samt Tilstedeværelsen ombord af forbudt Redskab (Art. 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13 og 23, 2det Stykke) henhører udelukkende under Tilsyn af den Nations Krydsere, hvortil Fisserfartøiet hører.

Dog skulle Cheferne for Krydserne gjensidig underrette hverandre om de af en anden Nations Fissere begaaede Brud paa de nævnte Regler.

Artikel 28.

Enhver af de høie kontraherende Parters Krydsere er berettiget til at forvisse sig om, hvorvidt der er begaaet Brud paa andre af nærværende Konventions Regler, end de i Artikel 27 nævnte, eller begaaet andre Forseelser, der have Hensyn til Fisseriet, ligegyldigt iøvrigt, til hvilken Nation de Fissere henhøre, som begaa Overtrædelsen.

Artikel 29.

Naar Krydsernes Chefer have Grund til at tro, at der er begaaet Brud paa de i nærværende Konvention foreskrevne Forholdsregler, kunne de forlange, at den Baadfører, der

Nr. 6. Besj. af 31te Mai om Stadf. af en i Gaag d. 6. Mai 1882 affl. Overensk. om Ordn. af Fisseripolitiet i Nordf.

Nr. 7. vera hinn seki, sýni fram hið opinbera þjóðernisskýrteini sitt. Um þessa framsýning skal
31. gjörð stutt athugasemd á hinu framlagða skjali.
maí.

Löggæzluskipaforingjarnir mega eigi fara lengra en sagt er í að rannsaka og kanna innanborðs á fiskiskipum, er eigi eru sama þjóðernis og þeir, nema það sje nauðsynlegt til þess að útvega sannanir um yfirsjónir eða brot gegn löggæzlureglunum um fiskiveiðarnar.

30. grein.

Löggæzluskipaforingjar þeirra ríkja, er ritað hafa undir samning þenna, skulu meta þýðing þeirra atvika, er þeim ber um að dæma, og þeir hafa komizt að, og færa sönnur á skaða þann, er fiskiskip, er tilheyra hinum tignu málspörtum, kunna að hafa orðið fyrir, af hverjum orsökum sem það hefur hlotizt.

Ef þörf gjörist, semja þeir skrá til sönnunar um atvikin, eins og þau hafa komið í ljós eptir skýrslum hlutaðeigandi málsparta og framburði þeirra, er viðstaddir voru.

Ef tilfelli það, er fyrir liggur, virðist vera svo mikilsvert, að slík varúðarregla verði rjettlætt, er foringja löggæzluskipsins heimilt að flytja hið brotlega skip á einhverja af höfnum þeirrar þjóðar, er fiskimaðurinn er frá. Hann getur jafnvel tekið um borð til sín nokkra af skipverjum, til þess að afhenda þá yfirvöldum hlutaðeigandi þjóðar.

31. grein.

Skrá sú, er getur um í næstu grein að framan, skal rituð á því máli, er foringi löggæzluskipsins mælir, og í því formi, er haft er í landi hans.

Hinir ákærðu og vitnin hafa heimting á að bæta við eða láta bæta við á máli sjálfra þeirra hverri þeirri athugasemd eða vottan, er þeim kann að þykja við eiga. Þessar yfirlýsingar skulu vera tilhlýðilega undirskrifaðar.

32. grein.

Mótþrói gegn skipunum löggæzluskipaforingja þeirra, er settir eru til að hafa á hendi löggæzlu á fiskiveiðunum, eður mót þeim, sem eru í umboði þeirra, verður skoðaður eins og mótþrói mót yfirvöldum þess lands, er fiskiskipið á heima í.

33. grein.

Ef verknaður sá, er kært er fyrir, er ekki mikilsverður, en hefur þó orðið öðrum fiskimönnum til meins, geta löggæzluskipaforingjarnir komið á sættum millum hlutaðeigenda á sjó, og ákveðið, hve mikið skal greiða fyrir skaðann, ef málspartar eru á eitt sáttir um það.

Þegar svo er ástatt, en annar hvor málsparta hefur eigi fje til að greiða þegar skaðabæturnar, láta foringjarnir hlutaðeigendur skrifa undir 2 frumrit af skjali, er ákveður hve miklar skaðabætur skuli greiða.

Annað frumritið skal verða eptir um borð á löggæzluskipinu, en hitt skal afhent þeim skipstjóra, er kröfu á til fjáris, svo að hann, ef þörf gjörist, geti notað það við dómstóla þá, er skuldunautur hans á varnarþing við.

En verði sáttum ekki á komið með málspörtum, fara skipaforingjarnir fram eptir ákvörðunum 30. greinar.

Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

anses skyldig i Overtrædelsen, foreviser sit officielle Nationalitetsbevis. Om denne Forevisning gjøres der en kort Bemærkning paa det fremlagte Aktstykke.

Nr. 7.
31te
Mai.

Krydsfærnes Chefer kunne ikke gaa videre i deres Undersøgelse eller Manjagning ombord paa et ikke til deres Nationalitet hørende Zifferfartøi, medmindre Saadant skulde være nødvendigt for at skaffe Beviser for en Forseelse eller en Overtrædelse vedrørende Zifferipolitiet.

Artikel 30.

Cheferne for de Magters Krydsere, der have undertegnet denne Konvention, have at skjonne om Betydningen af de Fakta, der falde ind under deres Omraade, og som ere komne til deres Kundskab, og konstatere den Skade, som de til de høie kontraherende Parter hørende Zifferfartøier maatte have lidt, hvad Grunden dertil saa end har været.

Hvis der er Anledning dertil, optage de en Protokol til Konstatering af de faktiske Omstændigheder, saaledes som disse fremgaa saavel af vedkommende Parters Erklæringer som af de Tilstedeværendes Vidnesbyrd.

Synes det foreliggende Tilfælde betydeligt nok til at retfærdiggjøre en saadan Forholdsregel, har Krydserens Chef Ret til at føre det skyldige Fartøi til en Havn, der tilhører Zifferens Nation. Han kan endog tage en Del af Besætningen ombord til sig for at aflevere den til vedkommende Nations Myndigheder.

Artikel 31.

Den i forrige Artikel omhandlede Protokol affattes i det Sprog, der tales af Krydserens Chef, og under de i hans Land brugelige Former.

De Tilstalte og Vidnerne have Ret til at tilføie eller lade tilføie i deres eget Sprog enhver Bemærkning eller Vidnesforklaring, som de maatte finde hensigtsmæssig. Disse Erklæringer skulde forsynes med behørig Underskrift.

Artikel 32.

Modstand mod Befalinger af de til Zifferipolititjeneste beordrede Krydsfærns Chefer eller mod dem, der handle efter deres Ordre, vil, uden Hensyn til Krydserens Nationalitet, være at betragte som Modstand mod Zifferfartøiets eget Lands Dyrighed.

Artikel 33.

Naar den Handling, der paatales, ikke er af Betydning, men den ikke desto mindre har foraarsaget en eller anden Ziffer Skade, kunne Krydsfærns Chefer tilføie bringe et Forlig istand mellem de Paagjældende og bestemme, hvormeget der skal betales i Erstatning, dersom vedkommende Parter ere enige derom.

I saa Fald lade Cheferne, dersom den ene af Parterne ikke er istand til strax at betale, de Paagjældende undertegne i to Exemplarer et Dokument, der bestemmer, hvormeget der skal erlægges i Erstatning.

Det ene Exemplar af dette Aktstykke forbliver ombord paa Krydseren, medens det andet leveres til den Baadsfører, der har Beløbet tilgode, for at han i fornødent Fald kan betjene sig deraf ved de Domstole, hvorunder Skyldneren henhører.

Skulde der derimod ikke være at opnaa Enighed mellem Parterne, ville Cheferne have at handle efter Bestemmelserne i Art. 30.

Nr. 6. Besl. af 31te Mai om Stads af en i Gaag d 6 Mai 1882 affl. Overensk. om Ordn. af Zifferipolitiet i Nordf.

Nr. 7.
31.
maí.

34. grein.

Hið opinbera skal sækja mál þau, er rísa út af yfirsjónum og brotum, er nefnd eru í samningi þessum.

35. grein.

Hinir tignu málspartar skuldbinda sig til að leggja fyrir hlutaðeigandi löggjafarvöld uppástungu um þær ráðstafanir, er gjöra þarf til tryggingar því að samningi þessum verði framfylgt, og til þess, að hegning fangelsis eða sektar eða hvorutveggja, verði sett fyrir þá, er kunna að brjóta mót ákvörðununum í 6.—23. gr. að báðum meðtöldum.

36. grein.

Hvenær sem fiskarar frá einhverju af löndum þeim, er samning þenna hafa gjört, beita ofbeldi gegn fiskimönnum annars þjóðernis, eður með vilja valda þeim skaða eður tjóns, skulu mál, er út af slíku rísa, heyra undir dómstóla þess lands, er skip hinna seku eru frá

þessi regla skal og gilda um þær yfirsjónir og brot, er getur um í þessum samningi.

37. grein.

Í málum út af brotum á samningi þessum, skal málsfærslan vera svo greið og dómur falla svo fljótt sem verða má eptir hinum gildandi lögum og tilskipunum.

38. grein.

Samning þenna skal fullgilda; og fær hver málspartur fullgilding hinna í Haag svo fljótt sem verða má.

39. grein.

Samningur þessi skal öðlast gildi frá þeim degi, er hinir tignu málspartar koma sjer saman um.

Hann skal vera í gildi í 5 ár frá þeim degi, og ef enginn hinna tignu málsparta hefur innan 12 mánaða fyrir lok þessa 5 ára tímabils gefið til kynna, að hann ætli að láta hann úr gildi falla, heldur hann áfram að vera í gildi um eitt ár til og síðan ár eptir ár. En ef nokkurt af ríkjum þeim, er ritað hafa undir samningin, segja honum upp, skal hann halda áfram að gilda fyrir hin ríkin, nema þau líka segi honum slitið.

Viðaukagrein.

Stjórn hans hátignar, konungsins í Svíþjóð og Noregi skal vera heimilt að ganga að samningi þessum fyrir hönd Svíþjóðar og Noregs, hvort er vill fyrir hönd beggja landanna eða aðeins annars þeirra.

Skal gefa hinni niðurlenzku stjórn það til vitundar, og hún svo skýra frá því hinum öðrum stjórnnum, er undir samningin hafa ritað.

Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Artikel 34.

De i nærværende Konvention omhandlede Forseelser og Overtrædelser skulle være offentlig Paatale undergivne.

Nr. 7.
31te
Mai.

Artikel 35.

De høie kontraherende Parter forpligte sig til at forelægge vedkommende lovgivende Myndigheder Forslag til de nødvendige Foranstaltninger for at fiksere Udsørelsen af nærværende Overenskomst og til fastsættelse af Straf af Fængsel eller Bøder eller begge disse Straffe i Forening for dem, som maatte overtræde Bestemmelserne i Art. 6—23 inkl.

Artikel 36.

Saa ofte Fiskere fra et af de kontraherende Lande maatte gøre sig skyldige i Haandgribeligheder mod Fiskere af en anden Nationalitet eller med Villie have tilføjet dem Skade eller Tab, skulle Domstolene i det Land, hvortil de Skyldiges Fartøier høre, være Egens rette Børnething.

Denne Regel kommer ogsaa til Anvendelse ved de i nærværende Konvention omhandlede Forseelser og Overtrædelser.

Artikel 37.

Ved Overtrædelser af nærværende Konventions Bestemmelser skal Rettsforfølgningen og Domfældelsen finde Sted paa saa hurtig en Maade, som de gjældende Love og Anordninger tillade.

Artikel 38.

Nærværende Konvention skal ratificeres. Ratifikationerne skulle snarest muligt udvegles i Haag.

Artikel 39.

Nærværende Konvention skal bringes i Udsørelse fra den Dag at regne, som de høie kontraherende Parter maatte komme overens om.

Den skal forblive i Kraft i 5 Aar fra denne Dag, og saafremt ingen af de høie kontraherende Parter 12 Maaneder før Udløbet af det nævnte Tidsrum af 5 Aar maatte have tilkjendegivet sin Hensigt at sætte den ud af Virksomhed, skal den vedblive at være i Kraft et Aar endnu og saaledes stadigt fra Aar til Aar. Skulde derimod Konventionen blive opsiget af en af de Magter, der have undertegnet den, skal den vedblive at bestaa mellem de andre kontraherende Parter, medmindre disse ligeledes opfige den.

Tillægsartikel.

Det skal staa Hans Majestæt Kongen af Sverig og Norges Regjering frit for at tiltræde nærværende Konvention for Sverigs og Norges Vedkommende, enten for begge Landes Vedkommende eller kun for det enes.

Denne Tiltrædelse skal meddeles den nederlandske Regjering og af denne de andre Regjeringer, der have undertegnet.

Nr. 6. Betj. af 31te Mai om Stadf. af en i Haag d. 6. Mai 1882 affl. Overensf. om Ordn. af Fiskertpolitiet i Nordf.

Nr. 7. Þessu til staðfestingar hefur hver um sig af umboðsmönnum ritað undir
31. samning þennan og sett þar innsigli sín.
maí.

Gefið út í Haag í 6. frumritum 6. maí 1882.

(L. S.) (undirrit.) E. Bruun.

—	—	von Schmidthals.
—	—	Chr. Donner.
—	—	barón A. d'Anethan.
—	—	Leopold Orban.
—	—	greifi Lefébvre de Béhaine.
—	—	Em. Mancel.
—	—	W. Stuart.
—	—	E. M. Kennedy
—	—	E Cecil Trevor.
—	—	Rochussen.
—	—	Ed. Rahusen.

Gjörð um geymslu fullgildingarskjalanna.

Í stjórnarráði utanríkismálanna í Haag eru undirskrifaðir sjerstaklegir sendiherrar og ráðherrar með fullu valdi fyrir hönd hans hátignar, keisarans á Þýskalandi og konungsins í Prússlandi, hans hátignar, konungsins í Belgíu, hins franska þjóðveldis, og hennar hátignar, drottningarinnar í hinu sameinaða konungsríki, Bretlandi hinu mikla og Írlandi og keisardrottningar á Indíalandi, samkvæmt samningum millum stjórna þeirra innbyrðis, komnir saman í dag ásamt með undirrituðum utanríkismála-ráðherra hans hátignar konungsins í Niðurlöndum til þess að hefja rannsókn og síðan leggja til geymslu fullgildingar-skjöl samnings þess um löggæzlu á fiskiveiðum fyrir utan landhelgi í norður-sjónum, er undir var ritað hinn sjötta maí átján hundruð áttatíu og tvö í Haag.

Fullgildingarskjölin hafa verið lögð fram, og utanríkismálaráðherra hans hátignar, konungsins í Niðurlöndum hefur lagt fram bæði fullgildingarskjal hans hátignar, konungsins í Danmörku, er stjórnarherra utanríkismálanna í Danmörku hefur sent honum með bræfi ellefta júní átján hundruð áttatíu og þrjú, og svo fullgildingarskjal það, er hans hátign, Niðurlanda konungur hefur undirritað; og eptir að skjöl þessi hafa verið rannsókuð og reynzt að vera í góðu og rjettu formi, hafa skjölin verið afhent utanríkisráðherra hans hátignar, Niðurlanda konungs til þess að verða geymd í skjalasafni utanríkismála-stjórnarráðsins í Haag, og skal þessi geymsla koma í stað þess, að málspartar skiptist skjölum þessum á.

Hinir undirskriftuðu sjerstaklegu sendiherrar og ráðherrar með fullu valdi, er fengið hafa tilhlýðileg umboð hjá stjórnnum sínum, og hinn undirritaði utanríkismála-ráðherra hans hátignar, Niðurlanda konungs, er og hefur fengið umboð bæði frá hans hátign, konunginum í Danmörku og hans hátign, Niðurlanda konungi, hafa auk þess samið svo með sjer og hafa orðið á eitt sáttir um, að samningurinn skuli öðlast gildi tveim mánuðum eptir að skrá þessi var dagsett.

Nr. 7. Augl. 31. maí um staðfesting á samning, er gjörður var í Haag 6. maí 1882.

Til dette Bekræftelse have de respektive Befuldmægtigede undertegnet nærværende Nr. 7.
Konvention og paatrykt samme deres Segl. 31te
Mai.

Udstedt i Haag i 6 Exemplarer, den 6te Mai 1882.

(L. S.)	[undert.]	C. Bruun.
—	—	von Schmidhals.
—	—	Ghr. Donner.
—	—	Baron A. d'Anethan.
—	—	Leopold Orban.
—	—	Greve Lesdébvre de Béhaine.
—	—	Gm. Mancel.
—	—	W. Stuart.
—	—	C. M. Kennedy.
—	—	C. Cecil Trevor.
—	—	Rochussen.
—	—	Ed. Rahusen.

Deponerings-Protokol.

I Henhold til de mellem deres respektive Regjeringer truffne Overenskomster ere undertegnede overordentlige Gesandter og befuldmægtigede Ministre for Hans Majestæt Keiseren af Tydskland, Konge af Preussen, Hans Majestæt Belgiernes Konge, den Franske Republik, og Hendes Majestæt Dronningen af det forenede Kongerige Storbritannien og Irland, Keiserinde af Indien, idag traadte sammen i Udenrigsministeriet i Haag for, tilligemed Undertegnede, Hans Majestæt Kongen af Nederlandenes Udenrigsminister, at skride til Undersøgelsen og Deponeringen af Ratifikationsdokumenterne til den under sjette Mai Atten Hundrede og To og Firsindstyve i Haag undertegnede Konvention om Ordningen af Fiskeripolitiet i Nordsøen udenfor Søterritorierne.

Efterat Ratifikationsdokumenterne have været fremlagte, og Hans Majestæt Kongen af Nederlandenes Udenrigsminister foruden Hans Majestæt Kongen af Danmarks Ratifikationsdokument, som Udenrigsministeren i Kjøbenhavn har tilstillet ham ved Skrivelse af elleve Juni Atten Hundrede og Tre og Firsindstyve, endvidere har forelagt det af Hans Majestæt Kongen af Nederlandene underskrevne Ratifikationsdokument, samt efterat bemeldte Dokumenter ere blevne undersøgte og befundne i god og behørig Form, ere disse Aktstykker blevne afgivne til Hans Majestæt Kongen af Nederlandenes Udenrigsminister for at forblive deponerede i Udenrigsministeriets Arkiv i Haag, idet denne Deponering skal træde i Stedet for en Udveksling af de nævnte Dokumenter.

Undertegnede, af deres respektive Regjeringer behørig bemyndigede overordentlige Gesandter og befuldmægtigede Ministre og Undertegnede, Hans Majestæt Kongen af Nederlandenes Udenrigsminister, ligeledes bemyndiget saavel af Hans Majestæt Kongen af Danmark som af Hans Majestæt Kongen af Nederlandene, ere derhos efter fælles Overenskomst blevne enige om, at Konventionen skal træde i Kraft to Maaneder efter nærværende Protokols Datum.

Nr. 6. Bstj. af 31te Mai om Stadf. af en i Haag d. 6. Mai 1882 affl. Overensf. om Ordn. af Fiskeripolitiet i Nordsø.

- Nr. 7. Þessu til staðfestingar hafa umboðsmennirnir, hver um sig, ritað undir skrá
 31. þessa og sett á bana merkisinnsgli sín.
 maí. Samið í 6 frumritum í Haag fimmtánda dag marzmánaðar, náðar-árið átján
 hundruð áttatíu og fjögur, og skal hver hinna sex stjórnar fá eitt af frumritunum.

L. S. (undirrit.) v. D. D. Willebois (fyrir hönd hinnar dönsku stjórnar).
 — — von Alvensleben.
 — — barón A. d'Anethan.
 — — Louis Leyralle.
 — — W. Stuart.
 — — v. D. D. Willebois.

Þetta gjörist hjermed öllum kunnugt og skal því viðbætt, að samningsríkin
 hafa 15. dag marzmánaðar þ. á. lagt fullgildingarskjölin til geymslu hjá hinni konung-
 legu niðurlenzku stjórn.

Í stjórnarráði Íslands, 31. maí 1884.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

Til Bekræftelse heraf have de respektive Besuldmægtigede undertegnet Protokollen og Nr. 7.
forsynet den med deres Naabensegl. 31te
Mai.

Udfærdiget i Haag den femtende Dag i Marts, Naabens Aar Atten Hundrede og
Fire og Firsindstyve, i sex Exemplarer, af hvilke et skal udleveres til enhver af de sex Regje-
ringer.

L. S. (undert.) v. D. D. Willebois (for den danske Regjering).

—	—	von Alvensleben.
—	—	Baron A. d'Anethan.
—	—	Louis Leyralle.
—	—	W. Stuart.
—	—	v. D. D. Willebois.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab, idet tilføjes, at Ratifikationsakterne
under 15de Marts d. A. af de kontraherende Magter ere blevne deponerede hos den kgl.
nederlandske Regjering,

Ministeriet for Island, den 31te Mai 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 8.
26.
júni.

Auglýsing

um

að bólusótt gangi í Lundúnum.

Stjórnarráðinu hefur verið skýrt frá, að bólusótt gangi í Lundúnum, og skal því með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá bæ þessum, farið eftir því, sem fyrir er mælt í lögum 17. des. 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 26. júní 1884.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 8.
26de
Juni.

om

en i London herskende Koppeepidemi.

Da der ifølge modtagen Meddelelse for Tiden hersker en Epidemi af Børnekopper i London, ville de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de Decbr. 1875 foreskrevne Forholdsregler være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra nævnte Sted.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Ministeriet for Island, den 26de Juni 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 9.
16.
júlí.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungar,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski.
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 30. dag maím. þ. á. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefið á Amalúhóll 16. dag júlím. 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

angaaende

Kongens Hjemkomst.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Reise til Udlandet, kundgjøre Vi herved for Vore Kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regjeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 30te Mai d. A. i Genhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet paa Amalienborg, den 16de Juli 1884.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 10.
20.
ágúst.

Auglýsing

um

að kólerusótt gangi í Ítalíu.

Eptir skýrslum til stjórnarráðsins gengur hin austurlenzka kólerusótt um þessar mundir í Ítalíu á meginlandinu, og skal því með tilliti til skipa, sem koma til Íslands frá höfnunum við Genúaflóann og hið toskanska haf á meginlandi Ítalíu, farið eptir því, sem fyrir er mælt í lögum 17. des. 1875 um móttvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt og aðrar næmar sóttir flytjist til Íslands.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 20. ágúst 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

om

at der i Italien hersker asiatisk Kolera.

Nr. 10.
20de
Aug.

Da der ifølge offentlig foreliggende Meddelelser for Tiden hersker asiatisk Kolera paa Italiens Fastland, ville de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de Decbr. 1875 foreskrevne Forholdsregler være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra Italienske Fastlandshavne ved Genuabugten og det Toskanke Hav.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 20de August 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 11.
20.
ágúst.

Auglýsing

um

bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum frá frakkneskum höfnum við miðjarðarhafið og frá höfnunum við Genúaflóann og hið toskanska haf á meginlandi Ítalíu.

Með auglýsingu frá landshöfðingjanum yfir Íslandi 18. f. m. og auglýsingu stjórnarráðsins, dagsettri í dag, er skipað fyrir um, að beita skuli ákvæðum laganna 17. desember 1875, um mótvörnir gegn því að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands, með tilliti til skipa, er koma frá frakkneskum höfnum við miðjarðarhafið og frá höfnunum við Genúaflóann og hið toskanska haf á meginlandi Ítalíu. Jafnframt þessu skal og nú ennfremur, samkvæmt lögum 24. oktr. 1879, 3. grein, bann lagt á, að flutt verði með slíkum skipum til Íslands brúkað lín, brúkuð fót og sængurfatnaður, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað fóður, hnökraull, afklippur af pappír, hár og húðir.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 20. ágúst 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

om

Nr. 11.
20de
Aug.

Forbud mod Indførsel til Island af forskellige Gjenstande fra Franske Middelhavs Havne og fra Italienske Fastlandshavne ved Genuabugten og det Toskanske Hav.

I Forbindelse med Bekjendtgjørelse fra Landshøvdingen over Island af 18de f. M., samt Ministeriets Bekjendtgjørelse af D. D. om, at Bestemmelserne i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekoppers og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de Decbr. 1875 skulle træde i Virksomhed med Hensyn til Skibe, der ankomme fra Franske Middelhavs Havne og fra Italienske Fastlandshavne ved Genuabugten og det Toskanske Hav, forbydes herved endvidere i Henhold til Lov 24de Oktober 1879 § 3 at Indførsel til Island ved faadanne Skibe af brugt Pinned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, forsaavidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejsedags, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar og Huder.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Bedkommende.

Ministeriet for Island den 20de August 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 12.
24.
septbr.

Auglýsing

um

að austurlenzk kólerusótt muni ganga í spánskum höfnum við miðjarðarhafið
og um bann gegn innflutningi á ýmsum hlutum þaðan
til Íslands.

Eptir skýrslum til stjórnarráðsins má ætla, að hin austurlenzka kólerusótt gangi um þessar mundir í nokkrum bæjum á Spáni, einkum í Alicante, og skal því með tilliti til skipa, er koma til Íslands frá nokkurri spánskri höfn við miðjarðarhafið farið eptir því sem fyrir er mælt í lögum 17. desember 1875 um mótvarnir gegn því, að bólusótt og hin austurlenzka kólerusótt flytjist til Íslands. Auk þess skal og samkvæmt 3. grein í lögum 24. október 1879 lagt bann á, að flutt verði með slíkum skipum til Íslands brúkað lín, brúkað fót og sængurfatnaður, nema þessir munir sjeu ferðafatnaður, dulur, brúkað fóður, hnðkraull, afklippur af pappir, hár og húðir.

Auglýsing þessi gengur þegar í gildi.

Þetta kunngjörst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 24. september 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 12.
24de
Septbr.

om

at asiatisk Kolera antages at herske epidemisk i de spanske Middelhavshavne samt om Forbud mod Indførsel af forskjellige Gjenstande derfra til Island.

Da det ifølge offentlig foreliggende Meddelelser maa antages, at der for Tiden hersker asiatisk Kolera i flere spanske Byer, særlig i Alicante, ville de i Lov om Foranstaltninger til at forhindre Børnekopper og den asiatiske Koleras Indbringelse til Island af 17de December 1875 foreskrevne Forholdsregler være at iagttage med Hensyn til Skibe, der ankomme til Island fra nogen spansk Middelhavshavn, hvorhos endvidere i Henhold til Lov af 24de Oktober 1879 § 3 al Indførsel til Island ved saadanne Skibe af brugt Linned, brugte Klædningsstykker, brugte Sengklæder, forsaavidt de nævnte Gjenstande ikke høre til Personers Rejssegods, Klude, brugt Bat, Kradsuld, Papiraffald, Haar og Huder forbydes.

Denne Bekjendtgjørelse træder strax i Kraft.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 24de September 1884.

J. Nellemann.

II. Stephensen.

Nr. 13.
3.
oktbr.

L ö g

um

eptirlaun prestekkna.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. grein.

Þær konur, er hjer á eptir verða ekkjur presta, er rjett höfðu til eptirlauna, eða þegar nutu þeirra, skulu, að undanteknum þeim, er getur um í 6. grein, hafa rjett til að fá í eptirlaun $\frac{1}{10}$ hluta af tekjum brauðanna, eins og þær eru ákveðnar í því brauðamati, sem þá er í gildi; þó mega eptirlaunin aldrei nema minna en 100 krónum.

2. grein.

Þá er tekjur brauðsins nema 1200 kr. eða meiru, greiðast eptirlaunin af brauðinu, en að öðrum kosti úr landssjóði.

3. grein.

Ef fleiri en ein ekkja er á brauði, greiðist þó að eins af brauðinu eptirlaun einnar, en eptirlaun hinna úr landssjóði.

4. grein.

Ef kona sóknarprests, er ekkja verður, eptir að lög þessi hafa öðlazzt gildi, hefur eptir reglum þeim, er áður giltu, fengið rjett til að fá hærri eptirlaun en þau, er lög þessi heimila henni, þá heldur hún þessum rjetti. Mismunurinn á stærð eptirlaunanna greiðist úr landssjóði.

5. grein.

Prestekkjur þær, sem engin eptirlaun hafa, er lög þessi öðlazzt gildi, sökum þess, að maður þeirra var prestur í fátæku brauði, fái 100 kr. úr landssjóði að eptirlaunum ár hvert.

6. grein.

Þær ekkjur hafa ekki rjett til eptirlauna, er hafa gipzt eldra manni en 60 ára, eða á banasæng hans, eða eptir að hann fjeck lausn frá embætti, eða ef hjónabandinu var algjörlega slitið á undan dauða mannsins.

Nr. 13. Lög 3. oktbr. um eptirlaun prestekkna.

L o v

om

Præsteenters Pension.

Nr. 13.
3die
Oktbr.

Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenborg,

Gjøre vitterligt: Althiinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Hvo som herefter bliver Enke efter en pensionsberettiget eller pensioneret Præst, skal med de i § 6 anførte Undtagelser have Ret til som Pension at erholde $\frac{1}{10}$ af Kaldets Indtægter, saaledes som disse ere fastsatte i den da gjældende Regulering, dog at Pensionen aldrig udgjør et mindre Beløb end 100 Kr.

§ 2.

Naar Kaldets Indtægter udgjøre 1,200 Kr. eller derover, udredes Pensionen af Kaldet; i modsat Fald afholdes den af Landskassen.

§ 3.

Er der flere Enker i et Kald, betales dog kun 1 Enkepension af Kaldet, hvorimod Landskassen udreder de andre Enkepensioner.

§ 4.

Har en Sognepræsts Hustru, som bliver Enke, efter at denne Lov er traadt i Kraft, efter de tidligere gjældende Regler erhvervet Afgang til at erholde højere Pension end den, der vilde tilkomme hende efter nærværende Lovs Forskrifter, beholder hun for sin Person Retten til den højere Pension. Forskjellen mellem Pensionernes Størrelse udredes af Landskassen.

§ 5.

De Præsteenter, som paa den Tid, denne Lov træder i Kraft, paa Grund af Kaldets Fattigdom ikke ere pensionerede, erholde en Pension af 100 Kr. aarlig, der afholdes af Landskassen.

§ 6.

Uberettigede til Pension ere de Enker, hvis Ægteskab er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleie, eller efter at han var affædiget, eller hvis Ægteskab var aldeles ophævet inden Mandens Død.

Nr. 13. Lov af 3die Oktbr. om Præsteenters Pension

Nr. 13.

7. grein.

3.
oktbr.

Þá missast eptirlaun ekkna: 1) er ekkjan giptist aptur; 2) er hún sezt að í út-
löndum án leyfis konungs; 3) er hún í 3 ár eigi hefur hirt eptirlaunin, enda getur hún
eigi á síðan sannað lögleg forföll; 4) er hún verður dæmd sek í einhverri athöfn, sem að
almenningsáliti er svívirðileg. Þá er eptirlaun tapast af því, að ekkjan hefur gipzt aptur,
á hún rjett á að nýju að fá hin sömu eptirlaun, er hún aptur verður ekkja, ef hún ekki
hefur öðlzt rjett til eptirlauna með hinni seinni giptingu.

8. grein.

Ekkjur presta, er í embætti sínu deyja, eiga rjett á samkvæmt konungsbrjefi 5.
júni 1750 að fá hjá stiptyfirvöldunum eina af kirkjújörðum brauðsins til ábúðar fyrir
vanalegt eptirgjald.

9. grein.

Skylda sú, er samkvæmt konungsbrjefi 5. júní 1750 og tilsk. 3. maí 1743 hvílir
á þeim, er fá veitingu fyrir vissum brauðum, til að greiða þóknun til fátækra prestekkna
og hins lærða skóla, er úr gildi numin.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalúborg, 3. október 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

§ 7.

Enkepension ophører: 1) naar Enken indgaar nyt Ægteskab; 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Kongens Samtykke; 3) naar hun i 3 Aar ikke har hævet Pension uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring; 4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling. Naar Pensionen er ophørt derved, at Enken har indladt sig i nyt Ægteskab, er hun berettiget til atter at faa den samme Pension, naar hun igjen bliver Enke, for saa vidt hun ikke har erhvervet Afgang til Pension ved at indgaa det senere Ægteskab.

Nr. 13.
3die
Oktbr.

§ 8.

Enker efter Præster, der dø i deres Kald skulle være berettigede til i Henhold til Reskript af 5te Juni 1750 at faa af Stiftsovrigheden anvist som Brugsjord en af de Kaldet tilhørende Kirkejorder imod deraf at svare den sædvanlige Bygelsafgift.

§ 9.

Den Forpligtelse til at betale en Kjendelse til fattige Præsteenker og den lærde Skole, der ifølge Reskript af 5te Juni 1750 og Forordning af 3die Mai 1743 paahviler dem, der befordres til visse Præstekald, ophæves.

Hvorefter alle Vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 3die Oktober 1884.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 14.
3.
oktbr.

Auglýsing

um

endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins hefur hans hátign konunginum þókknast í dag allramildilegast að staðfesta hið endurskoðaða brauðamat á Íslandi, er prentað er hjer á eptir í skránni A, og samið hefur verið samkvæmt tilskipun 15. desember 1865 1. grein, þannig að tjeð brauðamat öðlazzt gildi um leið og lög um eptirlaun prestekkna, er út hafa komið sama dag, en þó þannig að fara á eptir tekjuupphæðum þeim, er til eru færðar á viðaukaskránni B, er og er prentuð hjer á eptir, með tilliti til þeirra brauða, er þar standa, þangað til skipun sú smám saman kemst á, er ákveðin er með lögum um skipun prestakalla 27. febrúar 1880, og lögum 4. nóvbr. 1881 og 12. jan. þ. á., er breyta tjeðum lögum.

Þetta kunngjöríst til leiðbeiningar öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í stjórnarráði Íslands, 3. október 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

Nr. 14.
3die
Oktbr.

angaaende

en revideret Fortegnelse over de islandske Præstefalbs Indtægter.

Paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling har det behaget Hans Majestæt Kongen under D. D. allernaadigst at stadfæste hestrykte ifølge Anordning af 15de December 1865 § 1 affattede reviderede Fortegnelse Lit. A over de islandske Præstefalbs Indtægter, saaledes at bemeldte Fortegnelse træder i Kraft samtidig med den under samme Datum emanerede Lov om Præsteenfers Pension, dog saaledes, at den paa den ligeledes i hestrykte Tillægsfortegnelse B anførte Indtægtsansættelse vil være at følge med Hensyn til de der anførte Præstefald, indtil den ved Lov af 27de Februar 1880 om Omordning af Præstefaldene og Lov af 4de November 1881 og 12te Januar d. A. hvorved førstnævnte Lov er forandret, fastsatte Ordning efterhaanden bliver gennemført.

Hvilket herved bekjendtgjøres til Efterretning for alle Vedkommende.

Ministeriet for Island, den 3die Oktober 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 14.
3.
oktbr.

Endurskoðað brauðamat

á Íslandi

samið samkvæmt tilskipun 15. desember 1865 1. grein og allramildilegast staðfest með konungsúrskurði dagsettum 3. október 1884.

A.

Brauðin, einsog þeim er skipað með lögum 27. febrúar 1880, smbr. lög 4. nóvember 1881 og 12. janúar 1884.

Norðurmúlaprófastsdæmi.

	Kr.	a.
1. Skeggjastaðir: Skeggjastaðasókn.....	1,110.	26
2. Hof í Vopnafirði: Hofssókn.....	2,960.	57
3. Hofteigur: Hofteigssókn.....	823.	08
4. Kirkjubær í Tungu: Kirkubæjarsókn.....	1,609.	34
5. Hjaltastaður: Hjaltastaðar og Eyðasóknir.....	1,368.	70
6. Valþjófsstaður: Valþjófsstaðar og Ássóknir.....	1,845.	07
7. Desjarmýri: Desjarmýrar, Njarðvíkur og Húsavíkursóknir.....	1,189.	53

Suðurmúlaprófastsdæmi.

8. Dvergasteinn: Dvergasteins og Klyppsstaðarsóknir.....	1,364.	26
9. Fjörður í Mjóafirði: Fjarðarsókn.....	1,278.	60
10. Vallanes: Vallaness, Hallormsstaðar og Þingmúlasóknir.....	2,172.	38
11. Skorrastaður: Skorrastaðarsókn.....	1,056.	52
12. Hólmar í Reyðarfirði: Hólmasókn.....	1,937.	81
13. Kolfreyjustaður: Kolfreyjustaðarsókn.....	1,441.	27
14. Stöð í Stöðvarfirði: Stöðvarsókn.....	979.	97
15. Heydalir: Heydaliasókn.....	1,711.	13
16. Berufjörður: Berufjarðar og Beruness-sóknir.....	1,061.	54
17. Hof í Álptafirði: Hofs og Hálssóknir.....	1,483.	96

Nr. 14. Augl. 3. oktbr. um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Revideret Fortegnelse over Præstefaldenes Indtægter

Nr. 14.
3die
Oktbr.

i Island,

affattet i Henhold til Anordning 15de Decbr. 1865 § 1 og allernaadigst stadfæstet ved allerhøieste Resolution af 3die Oktober 1884.

A.

Kaldene, saaledes som de ere ordnede ved Lov 27de Febr. 1880, jfr. Lov 4de November 1881 og Lov 12te Januar 1884.

Norder=Mula Provsti.

	Nr.	Ø.
1. Skeggjastadir: Skeggjastada Sogn.....	1,110.	26
2. Hof i Vopnafjorð: Hof's Sogn.....	2,960.	57
3. Hofteigur: Hofteigs Sogn.....	823.	08
4. Kirkjubær i Tungu: Kirkjubæjar Sogn.....	1,609.	34
5. Hjaltastadur: Hjaltastadar og Eyða Sogne.....	1,368.	70
6. Valthjofsstadur: Valthjofsstadar og Æs Sogne.....	1,845.	07
7. Desjamyrri: Desjamyrar, Rjardvíkur og Husavíkur Sogne.....	1,189.	53

Sønder=Mula Provsti.

8. Dvergastein: Dvergasteins og Rhyppstadar Sogne.....	1,364.	26
9. Fjörður i Mjofjörð: Fjörðar Sogn.....	1,278.	60
10. Vallanes: Vallanes, Hallormsstadar og Thingmúla Sogne.....	2,172.	38
11. Skorrastadur: Skorrastadar Sogn.....	1,056.	52
12. Holmar i Reyðarfjörð: Holma Sogn.....	1,937.	81
13. Rolfreihjóstadur: Rolfreihjóstadar Sogn.....	1,441.	27
14. Stöð i Stöðvarfjörð: Stöðvar Sogn.....	979.	97
15. Heydalir: Heydala Sogn.....	1,711.	13
16. Verufjörður: Verufjörðar og Verunes Sogne.....	1,061.	54
17. Hof i Alptafjörð: Hof's og Hals Sogne.....	1,483.	96

Nr. 14. Bstf. 8. Oktbr. ang. en revideret Fortegnelse over Præstefaldenes Indtægter i Island.

Austurskaptafellsprófastsdæmi.

		Kr.	a.
Nr. 14. 3. oktbr.	18. Stafafell í Lóni: Stafafellssókn	1,172.	46
	19. Bjarnanes: Bjarnaness, Hoffells og Einholtssóknir	1,361.	61
	20. Kálfafellsstaður: Kálfafellssókn í Hornafirði	775.	78
	21. Sandfell í Öræfum: Sandfells og Hofssóknir	778.	83

Vesturskaptafellsprófastsdæmi.

22. Kirkjubæjarklaustur: Prestsbakka og Kálfafellssóknir	1,417.	91
23. Ásar í Skaptártungu: Ása og Búlandssóknir	998.	25
24. Meðallandsþing: Langholtssókn	791.	19
25. Þykkvabæjarklaustur: Þykkvabæjarsókn	637.	51
26. Mýrdalsþing: Dyrhóla, Sólheima, Reynis og Höfðabrekкусóknir	1,322.	03

Rangárvallaprófastsdæmi.

27. Eyvindarhólar: Skóga, Eyvindarhóla og Steinasóknir	1,018.	14
28. Holt undir Eyjafjöllum: Holts og Stóradalssóknir	2,040.	54
29. Breiðabólssstaður í Fljótshlíð: Breiðabólssstaðar Teigs og Eyvindarmúla- sóknir	2,562.	69
30. Landeyjaþing: Kross, Voðmúlastaða og Sigluvíkursóknir	1,379.	20
31. Oddi: Odda, Stórálfshvols og Keldnasóknir	2,529.	97
32. Stóruvellir: Stóruvalla, Skarðs og Klofasóknir	1,058.	90
33. Holtaping: Marteinstungu, Haga og Árbæjarsóknir	1,066.	10
34. Kálfholt: Kálfhólts, Áss og Hofssóknir	1,089.	01
35. Vestmannaeyjar: Ofanleytissókn	1,407.	36

Arnessprófastsdæmi.

36. Stórinúpur og Hrepphólar: Stóranúps og Hrepphólasóknir	1,142.	88
37. Hrúni: Hrúna og Tungufellssóknir	1,390.	50
38. Olafsvellir: Ólafsvalla og Skálholtssóknir	905.	44
39. Torfastaðir: Torfastaða, Haukadals, Bræðratungu og Úthlíðarsóknir	966.	91
40. Mosfell: Mosfells og Miðdalssóknir	1,028.	64
41. Klausturhólar: Klausturhóla, Búrfells og Úlfjótssvatnssóknir	853.	19
42. Þingvellir: Þingvallasókn	853.	37
43. Hraungerði: Hraungerðis, Hróarshólts og Laugardælasóknir	1,472.	86
44. Gaulverjabær: Gaulverjabæjar og Villingaholtssóknir	1,398.	61
45. Stokkseyri: Stokkseyrar og Kaldaðarnessóknir	1,815.	85
46. Arnarbæli: Arnarbælis, Hjalla og Reykjásóknir	1,708.	19
47. Selvogsþing: Selvogs og Krýsuvíkursóknir	915.	31

Kjalarnessprófastsdæmi.

48. Staður í Grindavík: Staðarsókn	780.	75
49. Útskálar: Útskála, Kirkjuvogs og Hvalsnessóknir	1,696.	88

Nr. 14. Augl. 3. oktbr. um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

Öster-Skaptafells Provsti.

	Kr.	Ö.
18. Stafafell i Ön: Stafafells Sogn.....	1,172.	46 Nr. 14.
19. Bjarnarnes: Bjarnarnes, Hoffells og Einholts Sogne.....	1,361.	61 3die Oktbr.
20. Kalfafelsstadur: Kalfafels Sogn i Hornafjörð.....	775.	78
21. Sandfell i Dræfum: Sandfells og Höfs Sogne.....	778.	83

Vester-Skaptafells Provsti.

22. Kirkjubæjarkloster: Prestbakka og Kalfafells Sogne.....	1,417.	91
23. Ásar i Skaptartunga: Ása og Bulands Sogne.....	998.	25
24. Medallandsthing: Langholts Sogn.....	791.	19
25. Thylfvabækarkloster: Thylfvabæk Sogn.....	637.	51
26. Myrdalsthing: Dyrhóla, Solheima, Reynis og Höfðabrekk Sogne.....	1,322.	03

Rangarvalla Provsti.

27. Gvindarhólar: Skóga, Gvindarhóla og Steina Sogne.....	1,018.	14
28. Hólt under Gnaffjöllum: Hólts og Stóradals Sogne.....	2,040.	54
29. Breidabólshólar i Fljótshlíð: Breidabólshólar, Teigs og Gvindarmúla Sogne.....	2,562.	69
30. Landensting: Kross, Bodmúlastaða og Sigluvíkur Sogne.....	1,379.	20
31. Oddi: Odda, Stórolfshvols og Keldna Sogne.....	2,529.	97
32. Stóruvellir: Stóruvalla, Stórs og Klófa Sogne.....	1,058.	90
33. Hóltathing: Marteinstungu, Haga og Árbæk Sogne.....	1,066.	10
34. Kálholt: Kálholts, Ás og Höfs Sogne.....	1,089.	01
35. Vestmannaeyjar: Ófanleitis Sogn.....	1,407.	36

Arnes Provsti.

36. Stórunupur og Hrepphólar: Stórunups og Hrepphóla Sogne.....	1,142.	78
37. Hruni: Hruna og Tungufells Sogne.....	1,390.	50
38. Ólafsvellir: Ólafsvalla og Skálholts Sogne.....	905.	44
39. Torfastadir: Torfastaða, Haukadals, Bræðratungu og Úthlíðar Sogne.....	966.	91
40. Mósfell: Mósfells og Míddals Sogne.....	1,028.	64
41. Klaustrhólar: Klaustrhóla, Þurfells og Úlfjótshvátns Sogne.....	853.	19
42. Þingvellir: Þingvalla Sogn.....	853.	37
43. Hraungerði: Hraungerðis, Hróarshólts og Laugardæla Sogne.....	1,472.	86
44. Gaulverjabær: Gaulverjabæk og Víllingahólts Sogne.....	1,398.	61
45. Stófkseyri: Stófkseyrar og Kaldabarnes Sogne.....	1,815.	85
46. Arnarbæli: Arnarbælis, Hjóla og Renfja Sogne.....	1,708.	19
47. Selvogsting: Selvogs og Krísvíkur Sogne.....	915.	31

Kjalarnes Provsti.

48. Staður i Grindavík: Stáðar Sogn.....	780.	75
49. Útskalar: Útskala, Kirkjubogs og Hvalsnes Sogne.....	1,696.	88

Nr. 14. Bkf. 3. Oktbr. ang. en revideret Fortegnelse over Præstkaldernes Indtægter i Island.

		Kr.	a.
Nr. 14. 3. oktbr.	50. Kálfatjörn: Kálfatjarnar og Njarðvíkursóknir	1,253.	63
	51. Garðar á Álptanesi: Garða og Bessastaðasóknir	2,522.	72
	52. Reykjavík: Reykjavíkursókn	3,758.	79
	53. Mosfell: Mosfells, Gufuness og Brautarholtssóknir	1,273.	67
	54. Reynivellir: Reynivalla og Saurbæjarsóknir	1,580.	45

Borgarfjarðarprófastsdæmi.

55. Saurbær á Hvalfjarðarströnd: Saurbæjar, Leirár og Melasóknir	1,338.	62
56. Garðar á Akranesi: Garðasókn	1,541.	61
57. Hestþing: Hvanneyrar og Bæjarsóknir	997.	44
58. Lundur: Lundar og Fitjasóknir	937.	69
59. Reykholt: Reykhólts og Stóraássóknir	1,594.	00

Mýrprófastsdæmi.

60. Gilsbakki: Gilsbakka og Síðumúlasóknir	997.	33
61. Hvammur í Norðurárdal: Hvamms og Norðtungusóknir	1,169.	20
62. Stafholt: Stafholts og Hjarðarholtssóknir	1,674.	63
63. Borg: Borgar, Álptaness og Álptatungusóknir	1,575.	57
64. Staðarhraun: Staðarhrauns, Akra, Hjörtseyjar og Hítardalssóknir	2,456.	08

Snæfellsnessprófastsdæmi.

65. Miklaholt: Miklahólts, Rauðamels, Kolbeinsstaða og Krossholtssóknir ..	1,660.	67
66. Staðarstaður: Staðarstaðar, Búða og Knararsóknir	2,034.	39
67. Nesþing: Ingjaldshóls, Fróðár, Einarslóns og Laugarbrekkusóknir	1,356.	25
68. Setberg: Setbergssókn	1,112.	41
69. Helgafell: Helgafells, Bjarnarhafnar og Stykkishólmssóknir	2,309.	03
70. Breiðabólstaður á Skógarströnd: Breiðabólstaðar og Narfeyrarsóknir ..	1,088.	68

Dalaprófastsdæmi:

71. Suðurdalaping: Sauðafells, Snóksdals og Stórávatnshornssóknir	1,763.	60
72. Hjarðarholt í Laxárdal: Hjarðarholts, Hvamms og Ásgarðssóknir	1,573.	31
73. Staðarfellsping: Staðarfells og Dagverðnarnessóknir	1,318.	01
74. Saurbæjar og Skarðsping: Skarðs, Staðarhóls og Hvolssóknir	1,387.	89

Barðastrandarprófastsdæmi.

75. Staður á Reykjanesi: Staðar og Reykhólasóknir	1,415.	16
76. Garpsdalur: Garpsdalssókn	884.	14
77. Gufudalur: Gufudalssókn	809.	47
78. Flatey: Flateyjar og Múlasóknir	1,078.	70

Nr 14 Augl. 3. oktbr. um endurskotið brauðamat á Íslandi.

	kr.	ö.	
50. Kalfatjørn: Kalfatjarnar og Njardvíkur Sogne	1,253.	63	Nr. 14. 3die Oktbr.
51. Gardar paa Alptanes: Garða og Vessfastada Sogne.....	2,522.	72	
52. Reykjavík: Reykjavík Sogn.....	3,758.	79	
53. Mosfell: Mosfells, Gufunes og Brantarholts Sogne	1,273.	67	
54. Reynivellir: Reynivalla og Saurbæjar Sogne	1,530.	45	

Borgarfjords Provsti.

55. Saurbær paa Hvalfjardarströnd: Saurbæjar, Þeirar og Mela Sogne.....	1,338.	62
56. Gardar paa Akranes: Garða Sogn	1,541.	61
57. Hestthing: Hvanneyrar og Bæjar Sogne.....	997.	54
58. Lundur: Lundar og Fitja Sogne.....	937.	69
59. Reitholt: Reitholts og Storaas Sogne.....	1,594.	00

Myra Provsti.

60. Gilsbakk: Gilsbakka og Sidumula Sogne.....	997.	33
61. Hvammur i Nordurardal: Hvamms og Nordungu Sogne	1,169.	20
62. Stafholt: Stafholts og Hjarðarholts Sogne	1,674.	63
63. Borg: Borgar, Alptanes og Alptungu Sogne.....	1,575.	57
64. Stadarhraun: Stadarhrauns, Akra, Hjörtseyjar og Hitardals Sogne	2,456.	08

Snæfellsnæs Provsti.

65. Míklaholt: Míklaholts, Raudamels, Kolbeinsstada og Krossholts Sogne ...	1,660.	67
66. Stadarstadir: Stadarstadar, Buda og Knarar Sogne.....	2,034.	39
67. Næstthing: Ingjalðshöls, Froðar, Einarshöls og Laugarbrekku Sogne.....	1,356.	25
68. Setberg: Setbergs Sogn	1,112.	41
69. Helgafell: Helgafells, Bjarnarhafnar og Stykkishólms Sogne	2,309.	03
70. Breiðabólstadir paa Skogarströnd: Breiðabólstadir og Narfeyrar Sogne...	1,088.	68

Dala Provsti.

71. Sudurdalathing: Saudafells, Snóksdals og Stórabatnshörs Sogne.....	1,763.	60
72. Hjarðarholt i Þagardal: Hjarðarholts, Hvamms og Ásgarðs Sogne.....	1,573.	31
73. Stadarfellsþing: Stadarfells og Dagverðarnes Sogne.....	1,318.	01
74. Saurbæjar og Skarðsting: Skarðs, Stadarholts og Hvöls Sogne	1,387.	89

Barðastrands Provsti.

75. Stadir paa Reykjanes: Stadir og Reykhóla Sogne	1,415.	16
76. Garpsdalur: Garpsdals Sogn	884.	14
77. Gufudalur: Gufudals Sogn	809.	47
78. Flatey: Flateyjar og Múla Sogne.....	1,078.	70

Nr. 14. Þefg. 3. Oktbr. ang. en revideret Hørttegnelse over Præstefaldenes Indtagter i Island.

		Kr.	a.
Nr. 14. 3. oktbr.	79. Brjámslækur: Brjámslækjar og Hagasjóknir	1,022.	17
	80. Sauðlauksdalur: Saudlauksdals, Breiðuvíkur og Saurbæjarsóknir	903.	41
	81. Selárdalur: Selárdals og Stórolaugadalssóknir	1,424.	06
	82. Otrardalur: Otrardalssókn	764.	13

Vesturísafjarðarprófastsdæmi.

83. Rafnseyri: Rafnseyrar og Álptamýrarsóknir	983.	21
84. Sandar: Sanda og Hraunssóknir	920.	58
85. Dýrafjarðarþing: Mýra, Núps og Sæbólssóknir	908.	23
86. Holt í Önundarfirði: Holts og Kirkjubólssóknir og Staðarsókn í Súganda- firði	1,748.	59

Norðurísafjarðarprófastsdæmi.

87. Eyri við Skutulsfjörð: Eyrarsókn í Skutulsfirði og Hólssókn í Bolungavík	1,831.	99
88. Ögurþing: Ögur og Eyrarsóknir	1,047.	70
89. Vatnsfjörður: Vatnsfjarðarsókn	1,702.	26
90. Kirkjubólsping og Staður á Snæfjallaströnd: Kirkjubólssókn og Unaðs- dalssókn á Snæfjallaströnd	1,135.	00
91. Staður í Grunnavík: Staðarsókn	1,041.	61
92. Staður í Aðalvík: Staðarsókn	1,067.	15

Strandaprófastsdæmi.

93. Árnes: Árnessókn	1,253.	23
94. Staður í Steingrímsfirði: Staðar og Kaldrananessóknir	1,479.	84
95. Tröllatunga: Tröllatungu og Fellssóknir	843.	54
96. Prestsbakki: Prestsbakka og Óspakseyrarsóknir	1,157.	64

Húnavatnsprófastsdæmi.

97. Staður í Hrítafirði: Staðar og Núpssóknir	1,187.	50
98. Melstaður: Melstaðar Kirkjuhvamms og Staðarbakkasóknir	2,030.	24
99. Tjörn á Vatnsnesi: Tjarnar og Vesturhópshólasóknir	1,201.	64
100. Breiðabólstaður í Vesturhópi: Breiðabólstaðar og Viðidalstungusóknir.	1,589.	53
101. Þingeyrar: Þingeyra og Hjaltabakkasóknir	1,223.	75
102. Undirfell: Undirfells og Grímtungusóknir	1,036.	20
103. Auðkúla: Auðkúlu og Svínavatnssóknir	890.	63
104. Bergstaðir: Bergstaða og Bólstaðahlíðarsóknir	1,075.	43
105. Höskuldsstaðir: Höskuldsstaða og Holtastaðasóknir	1,562.	92
106. Hof: Hofs og Spákonufellssóknir	1,088.	84

Nr. 14. Augl. 3. oktbr. um endurskoðað brauðamat á Íslandi.

	Kr.	D.	
79. Brjamslækur: Brjamslækjar og Haga Sogne	1,022.	17	Nr. 13.
80. Sandlaufsadalur: Sandlaufsðals, Breidavíkur og Saurbæjar Sogne.....	903.	41	3die
81. Selardalur: Selardals og Storulaugadals Sogne	1,424.	06	Oftbr.
82. Otrardalur: Otrardals Sogn	764.	13	

Vester=Isfjords Provsti.

83. Rafnseyri: Rafnseyrar og Alptamyrar Sogne.....	983.	21
84. Sandar: Sanda og Hrauns Sogne.....	920.	58
85. Dyrasjardarthing: Mýra, Mups og Sabols Sogne.....	908.	23
86. Holt i Dnundarfjord: Holts og Kirkjubols Sogne og Stadar Sogn i Sug- andafjord	1,748.	59

Norder=Isfjords Provsti.

87. Eyri ved Skutulsfjord: Eyrar Sogn i Skutulsfjord og Hols Sogn i Bolungavík.....	1,831.	99
88. Dgurthing: Dgur og Eyrar Sogne.....	1,047.	70
89. Vatnsfjærdur: Vatnsfjærdar Sogn	1,702.	26
90. Kirkjubólsthing og Stadar paa Snæfjallaströnd: Kirkjuból Sogn og Unads- dals Sogn paa Snæfjallaströnd	1,135.	00
91. Stadar i Grunnvík: Stadar Sogn.....	1,041.	61
92. Stadar i Ádalvík: Stadar Sogn	1,067.	15

Stranda Provsti.

93. Árnes: Árnes Sogn.....	1,253.	23
94. Stadar i Steingrímsfjord: Stadar og Kaldrananes Sogne.....	1,479.	84
95. Tröllatunga: Tröllatungu og Fells Sogne.....	843.	54
96. Prestbakki: Prestbakka og Dspakseyrar Sogne.....	1,157.	64

Hunavatns Provsti.

97. Stadar i Hrutafjord: Stadar og Mups Sogne.....	1,187.	50
98. Melfstadur: Melfstadur, Kirkjuhamms og Stadarbakka Sogne.....	2,030.	24
99. Tjörn paa Vatnsnes: Tjarnar og Vesturhópshóla Sogne.....	1,201.	64
100. Breidabólstadar i Besterhóp: Breidabólstadar og Víðidalstungu Sogne....	1,589.	53
101. Þhingeyrar: Þhingeyra og Hjaltabakka Sogne.....	1,223.	75
102. Undirfjell: Undirfjells og Grímstungu Sogne.....	1,036.	20
103. Audfna: Audfalu og Svinavatns Sogne.....	890.	63
104. Bergstadir: Bergstada og Bólstaðahlídar Sogne	1,075.	43
105. Hófstuðstadir: Hófstuðstada og Hólastaða Sogne.....	1,562.	92
106. Hof: Hofs og Spakonufells Sogne	1,088.	84

Nr. 14. Bskj. 3. Oftbr. ang. en revideret Fortegnelse over Præfektalenes Indtægter i Island.

Skagafjarðarprófastsdæmi.

	Kr.	a.
Nr. 14. 107. Hvammur: Hvamms og Ketusóknir.....	929.	34
3. 108. Ríp: Rípursókn	721.	79
oktbr. 109. Glaumbær: Glaumbæjar og Víðimýrarsóknir.....	1,653.	00
110. Reynistaður: Reynistaðar, Fagraness og Sjávarborgarsóknir	1,113.	09
111. Mælifell: Mælifells og Reykjásóknir.....	1,071.	19
112. Goðdalir: Goðdala og Ábæjarsóknir.....	770.	77
113. Miklibær í Blönduhlíð: Miklabæjar, Silfrastaða og Flugumýrarsóknir...	1,077.	99
114. Vidvík: Vidvíkur, Hóla og Hofsstaðasóknir.....	1,244.	68
115. Hof og Miklibær í Óslandshlíð: Hofs og Miklabæjarsóknir.....	926.	24
116. Fell: Fells og Höfðasóknir.....	972.	40
117. Barð: Barðs og Holtssóknir og Knappstaðasókn í Stíflu	1,508.	04

Eyjafjarðarprófastsdæmi.

118. Miðgarðar í Grímsey	950.	93
119. Hvanneyri: Hvanneyrarsókn.....	1,061.	69
120. Kvíabekkur.....	979.	67
121. Tjörn í Svarfaðardal: Tjarnar, Upsa og Urðasóknir	1,214.	15
122. Vellir: Valla og Stærtaárskógssóknir	1,412.	41
123. Möðruvellir: Möðruvalla og Glæsibæjarsóknir	1,366.	77
124. Bægisá: Bægisár, Bakka og Myrkársóknir	1,165.	65
125. Akureyri: Akureyrar og Lögmannshlíðarsóknir	1,897.	39
126. Grundarþing: Grundar, Múnkaþverár og Kaupangssóknir.....	1,121.	48
127. Saurbær: Saurbæjar, Möðruvalla, Hóla og Miklagarðssóknir.....	1,566.	35

Suðurlingeyjarprófastsdæmi.

128. Laufás: Laufáss og Svalbarðssóknir	2,117.	69
129. Höfði: Höfða og Grýtubakkasóknir.....	923.	45
130. Þönglabakki: Þönglabakka og Flateyjarsóknir	1,071.	92
131. Háls: Háls, Illugastaða og Draflastaðasóknir	994.	18
132. Þóroddsstaðir: Þóroddsstaða og Ljósavatnssóknir.....	1,005.	18
133. Lundarbrekka: Lundarbrekkusókn.....	783.	01
134. Skútustaðir: Skútustaða og Reykjahlíðarsóknir.....	921.	19
135. Grenjaðarstaður: Grenjaðarstaðar og Nessóknir	1,870.	06
136. Helgastaðir: Einarsstaða og Þverársóknir.....	912.	73
137. Húsavík: Húsavíkursókn.....	989.	85

Norðurlingeyjarprófastsdæmi.

138. Skinnastaðir: Skinnastaða og Garðssókn í Kelduhverfi.....	1,445.	17
139. Fjallaping: Viðirhóls og Möðrudalssóknir á Fjöllum	836.	39
Nr. 14. Augl. 3. oktbr. um endurskorað brauðamat á Íslandi.		

Skagafjords Provsti.

	Kr.	Ø.	
107. Hvammur: Hvamms og Ketu Sogne.....	929.	34	Nr. 14.
108. Ríp: Rípur Sogn.....	721.	79	3de
109. Glaumbær: Glaumbæjar og Vidímýrar Sogne.....	1,653.	00	Oktbr.
110. Kennistadur: Kennistadar, Fagranes og Sjavarborgar Sogne.....	1,113.	09	
111. Mælifell: Mælifells og Reyfja Sogne.....	1,071.	19	
112. Goddalir: Gaddala og Abæjar Sogne.....	770.	77	
113. Míklibær i Blönduhlíð: Míklabæjar, Silfrastada og Flugumýrar Sogne..	1,077.	99	
114. Víðvíf: Víðvífur, Hóla og Hófstada Sogne.....	1,244.	68	
115. Hof og Míklibær i Óslandshlíð: Hofs og Míklabæjar Sogne.....	926.	24	
116. Fell: Fells og Hófða Sogne.....	972.	40	
117. Vard: Vards og Hóls Sogne og Knappstada Sogn i Stíflu.....	1,508.	04	

Vfjords Provsti.

118. Midgardar i Grimsø.....	950.	93	
119. Hvanneyri: Hvanneyrar Sogn.....	1,061.	69	
120. Kviabekfur.....	979.	67	
121. Tjörn i Svarfadardal: Tjarnar, Upsa og Urda Sogne.....	1,214.	15	
122. Vellir: Valla og Stærtaarsfogs Sogne.....	1,412.	41	
123. Mødruvellir: Mødruvalla og Glæsibæjar Sogne.....	1,366.	77	
124. Bægisaa: Bægisar, Bakka og Mýrkar Sogne.....	1,165.	65	
125. Akureyri: Akureyrar og Løgmannshlíðar Sogne.....	1,897.	39	
126. Grundarþing: Grundar, Munkatherar og Raupangs Sogne.....	1,121.	48	
127. Saurbær: Saurbæjar, Mødruvalla, Hóla og Míslagarðs Sogne.....	1,566.	35	

Sønder-Þhingsø Provsti.

128. Laufas: Laufas og Svalbarðs Sogne.....	2,117.	69	
129. Hófdi: Hófða og Grytubakka Sogne.....	923.	45	
130. Þhonglabakki: Þhonglabakka og Flateyjar Sogne.....	1,071.	92	
131. Hals: Hals, Illugastada og Draflastada Sogne.....	994.	18	
132. Þhoroddsstadir: Þhoroddsstada og Þjófavatns Sogne.....	1,005.	18	
133. Lundarbækka: Lundarbækku Sogn.....	783.	01	
134. Stutustadir: Stutustada og Reyfjahlíðar Sogne.....	921.	19	
135. Grenjadarstadir: Grenjadarstadar og Nes Sogne.....	1,870.	06	
136. Helgastadir: Einarsstada og Þhveraa Sogne.....	912.	73	
137. Húfavík: Húfavíkur Sogn.....	989.	85	

Norder-Þhingsø Provsti.

138. Skinnastadir: Skinnastada og Garðs Sogn i Kelduhverf.....	1,445.	17	
139. Þjallathing: Víðirhóls og Mødrudals Sogne paa Fjølum.....	836.	39	

Nr. 14. Betj. 3. Oktbr. ang. en revideret Fortegnelse over Præstefaldenes Indtægter i Island.

		Kr.	a.
Nr. 14.	140. Presthólar: Presthóla og Ásmundarstaðasóknir.....	1,023.	27
3.	141. Svalbarð: Svalbarðssókn.....	969.	52
oktbr.	142. Sauðanes: Sauðanessókn.....	2,132.	27

B.

Brauð þau, þarsem skipun sú, er ákveðin er með lögum 27. febrúar 1880 smbr. lög 4. nóvember 1881 og 12. janúar 1884, enn þá eigi er komin á.

	Kr.	a.
Desjarmýri: Desjarmýrar og Njarðvíkursóknir	785.	09
Klippsstaður: Klippsataðar og Húsavíkursóknir	611.	96
Dvergasteinn: Dvergasteinssókn	859.	30
Vallanes: Vallanessókn.....	1,537.	80
Hallormsstaður, Hallarmsstaður og Þingmúlasóknir	1,634.	58
Breiðabólstaður í Fljótshlíð: Breiðabólstaðarsókn	2,571.	33
Fljótshlíðarþing: Teigs og Eyvindarmúlasóknir	691.	36
Borg: Borgar og Álptanessóknir.....	1,353.	48
Staðarhraun: Staðarhrauns Hítardals og Álptartungusóknir	2,594.	47
Hítarnes: Hjörtseyjar, Akra, Krossholts og Kolbeinsstaðasóknir.....	1,284.	22
Miklaholt: Miklaholts og Rauðamelssóknir	1,362.	66
Hjarðarholt: Hjarðarholtssókn.....	1,149.	08
Hvammur í Laxárdal: Hvamms. Staðarfells og Ásgarðssóknir	1,546.	82
Skarðsþing: Skarðs og Dagverðarnessóknir.....	1,115.	85
Saurbæjarþing: Staðarhóls og Hvolssóknir	737.	37
Staður í Hrútafirði: Staðarsókn	535.	98
Staðarbakki: Staðarbakka og Núpssóknir	1,312.	59
Melstaður: Melstaðar og Kirkjuhvammssóknir	2,173.	20
Höskuldsstaðir: Höskuldsstaðasókn.....	1,348.	63
Barð: Barðs og Holtssóknir	1,326.	63
Knappsstaðir: Knappsstaðasókn	413.	41
Möðruvellir: Möðruvallasókn.....	1,304.	18
Grundarþing: Grundar og Möðruvallasóknir	730.	65
Saurbær: Saurbæjar, Hóla og Möðruvallasóknir.....	1,553.	06
Grenjaðarstaður: Grenjaðarstaðar- og Þverársóknir.....	2,240.	03
Múli: Múla og Nessóknir	1,506.	00
Helgastaðir: Einarsstaðasókn.....	736.	76

	Kr.	Ø.	
140. Prestholar: Presthola og Åsmundarstada Sogne	1,023.	27	Nr. 14.
141. Svalbard: Svalbards Sogn	969.	52	3die Oktbr.
142. Saudanes: Saudanes Sogn	2,132.	27	

B.

Kald, med Hensyn til hvilke den ved Lov 27. Febr. 1880, jfr. Lov 4. Novbr. 1881 og Lov 12. Januar 1884, fastsatte Omordning endnu ikke er gennemført.

	Kr.	Ø.
Dejarmyri: Dejarmyrar og Njardvikur Sogne	785.	09
Klippstadur: Klippstadar og Husavíkur Sogne	611.	96
Overgasteinn: Overgasteins Sogn	859.	30
Ballanes: Ballanes Sogn	1,537.	80
Hallormstadir: Hallarmstadar og Þhingmúla Sogne	1,634.	58
Breidabólstadir i Fljótshlíð: Breidabólstadar Sogn	2,571.	33
Fljótshlíðarþing: Teigs og Einvindarmúla Sogne	691.	36
Borg: Borgar og Alptanes Sogne	1,353.	48
Stadarhraun: Stadarhrauns, Hítardals og Alptartungu Sogne	2,594.	47
Hítarnes: Hjortsenjar, Akra, Krossholts og Kolbeinsstada Sogne	1,284.	22
Miklaholt: Miklaholts og Kaudamels Sogne	1,362.	66
Hjardarholt: Hjardarholts Sogn	1,149.	08
Hvammur i Lagardal: Hvamms, Stadarfells og Aegards Sogne	1,546.	82
Skardsting: Skards og Dagverðarnes Sogne	1,115.	85
Saurbæjarþing: Stadarholts og Hvols Sogne	737.	37
Stadir i Frutafirði: Stadar Sogn	535.	98
Stadarbakki: Stadarbakka og Nups Sogne	1,312.	59
Melstadir: Melstadar og Kirkjubamm Sogne	2,173.	20
Höfudstadir: Höfudstada Sogn	1,348.	63
Bard: Bards og Holts Sogne	1,326.	63
Knappstadir: Knappstada Sogn	413.	41
Mödruvellir: Mödruvalla Sogn	1,304.	18
Grundarþing: Grundar og Mödruvalla Sogne	730.	65
Saurbær: Saurbæjar, Hóla og Mödruvalla Sogne	1,553.	06
Grenjadarstadir: Grenjadarstadar og Tverar Sogne	2,240.	03
Múli: Múla og Nes Sogne	1,506.	00
Helgastadir: Einarsstada Sogn	736.	76

Nr. 15.
15.
oktbr.

Auglýsing

um

rýmkun á valdi því til að veita brauð, er landshöfðingjanum yfir Íslandi hefur veitt verið með konungsúrskurði 20. febr. 1875.

Samkvæmt þegnlegum tillögum stjórnarráðsins fyrir Ísland hefur hans hátign konunginum þóknast 3. p. m. allramildilegast að fallast á, að vald það til að veita ýms brauð á Íslandi eptir uppástungu biskups, sem veitt hefur verið landshöfðingjanum yfir Íslandi með konungs úrskurði 20. febrúar 1875, er ákveður um verksemi landshöfðingjans, skuli rýmkast svo, að það nái til allra þeirra brauða á Íslandi, sem eptir brauðamati því, er við veitinguna er í gildi, hafa tekjur, er minnu nemi en 1,800 kr.

Þetta skal hjermeð gefið almenningi til vitundar.

Í stjórnarráði Íslands, 15. október 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Bekjendtgjørelse

om

Udvidelse af den Landskøvdningen over Island ved allerhøjeste Resolution af 20de Februar 1875 med Hensyn til Præstekalds Besættelse hjemlede Myndighed.

Nr. 15.
15de
Oktbr

Paa en af Ministeriet for Island derom nedlagt allerunderdanigst Forestilling har det under 3die d. M. behaget Hans Majestæt Kongen allernaadigst at bifalde, at den i Henhold til allerhøjeste Resolution af 20de Februar 1875 om Fastsættelse af Forretningsomraadet for Landskøvdningen over Island, denne Embedemand hjemlede Myndighed til efter Indstilling af Biskoppen at besætte visse Præstekald i Island, maa udvides til at gjælde alle islandske Præstekald, der i den til enhver Tid gjældende Specifikation over Præstekaldenes Indtægter ere ansatte til en Indtægt af under 1,800 Kr.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Ministeriet for Island, den 15de Oktober 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 16.
19.
oktbr.

Konungleg auglýsing

um

að ríkisstjórn skuli falin á hendur ríkisarfa í fjärvist konungs.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur.
Vinda og Ganta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Läenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: þarð Vjer höfum í hyggju að ferðast til útlanda, viljum Vjer, samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, um ríkisstjórn, þegar svo stendur á, að konungur ekki er orðinn fulltíða, eða er sjúkur eða fjærverandi, að ríkisstjórn í fjärvist Vorri sje falin á hendur ríkisarfanum.

Því birtum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að sonur Vor elskulegur, hans konunglega tign, krónprinz Christian Frederik Vilhelm Carl, tekur við ríkisstjórn í Voru nafni frá 19. þ. m. þangað til Vjer komum heim aptur.

Gefð á Bernstorff, 19. október 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Allerhøieste KundgjørelseNr. 16.
19de
Oktbr.

angaaende

Overdragelse af Regjeringens Førelse under Kongens Fraværelse til
Thronfølgeren.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Benders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten Størmarn, Ditmarsken
Rauenborg og Oldenborg,**

Gjøre vitterligt: Da Vi staa i Begreb med at foretage en Rejse til Udlandet, ville Vi i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 om Regjeringens Førelse i Tilfælde af Kongens Umyndighed, Sygdom eller Fraværelse, have Regjeringens Førelse under Vor Fraværelse overdragen til Thronfølgeren.

Thi kundgjøre Vi herved for Vore kjære og tro Undersaatter, at Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl, fra den 19de d. M. indtil Vor Hjemkomst overtager Regjeringens Førelse i Vort Navn.

Givet paa Bernstorff, den 19de Oktober 1884.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellemann.

Nr. 17.
26.
oktbr.

Konungleg auglýsing

um

að konungur sje kominn heim aptur.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Eptir að Vjer erum aptur heim komnir úr ferð Vorri til útlanda, kunngjörum Vjer hjermeð Vorum kæru og trúu þegnum, að Vjer höfum Sjálfir í dag tekið við ríkisstjórninni, sem Vjer með Vorri konunglegu auglýsingu 19. þ. m. samkvæmt 1. grein í lögum 11. febr. 1871, höfðum falið á hendur í fjærvist Vorri syni Vorum elskulegum, hans konunglegu tign, krónprinzi Christian Frederik Vilhelm Carl.

Gefð í aðsetursstað Vorum Kaupmannahöfn 26. október 1884.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Allerhøieste Kundgjørelse

Nr. 27.
26de
Oktbr.

angaaende

Kongens Hjemkomst.

**Vi Christian den Niende, af Guds Raade Konge til Danmark,
de Venders og Gothers, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,**

Gjøre bitterligt: Efter at være vendt tilbage fra Vor Rejse til Udlandet kundgjøre Vi herred for Bore kjære og tro Undersaatter, at Vi idag Selv have overtaget Regeringens Førelse, som Vi ved Vor Allerhøieste Kundgjørelse af 19de d. M i Henhold til § 1 i Loven af 11te Februar 1871 under Vor Fraværelse havde overdraget til Vor høitelskede Søn, Hans Kongelige Høihed Kronprinds Christian Frederik Vilhelm Carl.

Givet i Vor Residentskads Kjøbenhavn, den 26de Oktober 1884.

Under Vor Kongelige Haand og Segl

Christian R.

(L. S.)

J. B. S. Estrup.

Nr. 18.
6.
des.

Hafnarreglugjörð

fyrir

Reykjavíkur kaupstað

Stjórnarráð Islands hefur 6. desember 1884 gefið út svofellda hafnarreglugjörð fyrir Reykjavíkur kaupstað.

I. Hafnargjald.

1. Af öllum skipum (að undanteknum þeim, er síðar getur um), sem mæld eru til lestatafs, hvort sem þau eru hlaðin vörum, með seglfestu eða eru tóm, skal greiða hafnargjald af öllu farmrúminu í hvert sinn, er þau leggjast við akkeri fyrir innan eyjar þær, er að höfninni liggja, eptir að þau hafa komið frá Danmörku eða útlöndum, eða, ef um skip ræðir, er fara að eins milli hafna á Íslandi, þá er þau hið fyrsta sinni á árinu leita inn á höfnina, þannig:

- a. af skipum, sem eru eign búsettra manna í Reykjavík, 3 aura af smálest hverri;
- b. af skipum utanbæjarmanna 5 aura af smálest hverri.

Er skip fermir eða affermir í höfninni, geldur það enn fremur 10 a. af hverri smálest, hvort heldur það er innan- eða utanbæjar, innan- eða utanríkis eign.

Hafnargjöldin og önnur gjöld þau, er ræðir um í reglugjörð þessari, renna í hafnarsjóð Reykjavíkur.

2. Hafni skip sig optar en einu sinni á árinu á Reykjavíkur höfn, greiðast gjöldin eigi að fullu nema hið fyrsta skiptið, en aðeins með $\frac{3}{4}$ hin önnur skiptin.
3. Af þilbátum, sem eigi eru mældir til lestatafs, greiðast hafnargjöld, þá er þeir eru hafðir til vöruflutninga. Ef þeir eru eign bæjarmanna, greiðast hafnargjöld af 4 smálestum, en af 8, ef utanbæjar eru.

II. Aukagjald.

1. Öll utanbæjarskip, sem dregin eru á land á Reykjavíkur fjöru til hreinsunar eður aðgerðar, gjalda fyrir hvern sólarhring, er þau þannig liggja á þurru, 2 aura af hverri smálest, sem þau eru mæld til, og telst partur úr sólarhring sem heill væri.
2. Öll skip, sem eptir áðurtöldu eiga að greiða hafnargjald og hafna sig á tímabilinu frá 14. ágúst til 14. apríl, skulu greiða fyrir vitaljós hafnarinnar 2 kr. í hvert sinn, er þau leita hafnar á þessu tímabili.

Nr. 18. Hafnarreglugjörð 6. des. fyrir Reykjavíkur kaupstað.

Havnereglement

for

Reykjavik Kjøbstad.

Nr. 18.

6te
Decbr.

Ministeriet for Island har under 6te December 1884 anordnet følgende Havne-
reglement for Reykjavik Kjøbstad.

I. Havnepenge.

1. Af alle Fartøjer (med de neden anførte Undtagelser), som ere ansatte til Drægtighed, hvad enten de ere bestude med Gods, ballastede eller tomme, betales i Havneafgift af den fulde Drægtighed, hver Gang de ankre op inden for de Der, som danne Havnen, efter at være ankomne fra Danmark eller Udlandet eller, for de Skibes Bedkommende, der kun sejle mellem islandske Havne, første Gang de i Aaret ankre op paa Havnen, saaledes:

- a. af de Fartøjer, der tilhøre i Reykjavik bosatte Mænd 3 D. for hver Ton,
- b. af udenbys Fartøjer 5 D. for hver Ton.

Naar Fartøjet enten lader eller løser paa Havnen betales der endvidere for hver Ton 10 D., hvad enten Fartøjet er indenbys eller udenbys, indenrigff eller udenrigff Ejendom.

Havnepengene saavel som de øvrige i dette Reglement ommeldte Afgifter tilfalde Reykjavik Havnekassee.

2. Naar samme Skib flere Gange i samme Aar ankrer op paa Reykjavik Havn, erlægges disse Afgifter ikkun med deres fulde Beløb den første Gang, hvorimod der for de øvrige Gange kun erlægges $\frac{3}{4}$ af Afgifternes Beløb.
3. Af Dæksbaade, der ikke ere ansatte til Drægtighed, erlægges Havnepenge, naar de bruges til Varetransport. Afgiften beregnes for indenbys Dæksbaade som af 4 Tons Drægtighed, men for dem, der tilhøre udenbys Mænd, som af 8 Tons Drægtighed.

II. Tillægsafgift.

1. Af alle udenbys Skibe, der oplægges paa Reykjaviks Strand for at renses eller repareres, betales for hvert Døgn, de saaledes ligge oppe, 2 Dre for hver Ton, de ere ansatte til, og regnes en Del af Døgn for helt Døgn.
2. Alle Skibe, som ifølge ovenanførte bør betale Havneafgift, og som ankre op paa Havnen i Tiden fra 14. August til 14. April, skulle erlægge 2 Kr. for Havnens Belysning (vitaljós), hver Gang de i det nævnte Tidsrum søge Havn.

Nr. 18. Havnereglement af 6te Decbr. for Reykjavik Kjøbstad.

Nr. 18.

III. Undanþágur frá hafnargjaldi.

6.
des.
1. Öll herskip og skemmtiskip, hverrar þjóðar sem eru, eru undanþegin hafnargjaldi.
 2. Öll skip danskra þegna, sem eru að fiskiveiðum við strendur Íslands, eru undanþegin hafnargjaldi, ef þau afferma ekki nje ferma annað en það, er veiðar þeirra og útbún- að snertir. Svo eru og undanþegin hafnargjaldi skip, er leita hafnar vegna sjóskemmda, enda þótt farmur þeirra hafi verið á land borinn, ef þau aptur flytja burt allan farm- inn og ekki annað.

Fiskiveiðaskip utanríkismanna eru ekki undanþegin hafnargjaldi.

IV. Hafnardufl.

Dufl það, sem hafnarsjóðurinn kostar, og sífellt skal liggja á höfninni, má sjer- hvert skip, er hafnargjald greiðir, leggjast við, án þess fyrir það að greiða sjerstaka borgun. Vilji fleiri en eitt skip á sama tíma nota duflið, sker hafnarnefndin úr, hvert þeirra skuli vera í fyrirrúmi. Ef skip hefur notað duflið lengur en í 4 daga, getur hafnarnefndin leyft öðru skipi að komast að, ef henni þykir ástæða til þess.

V. Seglfesta.

Seglfestu má ekki taka í landi bæjarins annarsstaðar en þar, er lögreglustjóri leyfir. Eigi má kasta út seglfestu á höfninni, nje heldur flytja á land bæjarins, nema lögreglustjóri leyfi.

Reglugjörð þessi öðlast gildi 1. apríl 1885 og skal endurskoðuð fyrir 1. apríl 1890.

Í stjórnarráði Íslands, 6. desember 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

III. Fritagelse for Havneafgift.

Nr. 18.
6te
Decbr.

1. Alle Orlogsskibe og Lystfartøjer, til hvilken Nation de end høre, ere fritagne for Havneafgift.
2. Alle danske Undersaatter tilhørende Fartøjer, som gaa paa Fiskeri under Islands Kyster, ere fritagne for Havneafgift, for saa vidt de hverken losse eller lade andet, end hvad der vedrører deres Fangst og Udrustning. Ligeledes ere de Fartøjer fritagne for Havneafgift, der søge Havn formedelt Søfæde, selv om deres Ladning maatte have været opløst, hvis de igjen udføre hele den indbragte Ladning og ikke andet. Udenrigske Fiskerskibe ere ikke fritagne for Havneafgift.

IV. Bøjen.

Den Bøje, der bekostes af Havnefonden og stedse skal ligge paa Havnen, kan ethvert Skib, der betaler Havneafgift, benytte uden særskilt Betaling. Dnske flere Skibe samtidig at benytte Bøjen, bliver det at afgjøre af Havnekommissionen, hvilket af dem der skal have Fortrinet. Har et Skib benyttet Bøjen mere end 4 Dage, kan Havnekommissionen tilføde et andet Skib Afgang, hvis den finder Grund dertil.

V. Ballast.

Ballast maa ikke tages paa Byens Grund undtagen paa de Steder, som Politimesteren dertil anviser. Ballast maa ikke udkastes paa Havnen, og heller ikke oplægges paa Byens Grund uden Politimesterens Samtykke.

Nærværende Reglement træder i Kraft den 1ste April 1885 og bliver at undergive en Revision inden 1ste April 1890.

Ministeriet for Island den 6te December 1884.

J. Nellesmann.

H. Stephensen.

Nr. 19.
6.
des.

Reglugjörð

um

hafnsögu á Ísafirði.

Stjórnarráð Íslands hefur samkvæmt valdi því, er því hefur veitt verið með konungsúrskurði 26. f. m., gefið út reglugjörð þá um hafnsögu á Ísafirði, er hjer fer á eftir:

1. gr.

Á Ísafirði skulu vera 2 hafnsögumenn, er amtmaðurinn yfir vesturumdæminu skipar til þess eftir uppástungu bæjarstjórnarinnar á Ísafirði. Amtmaður getur þó, ef nauðsynlegt þykir eða hentugt, aukið eða fækkað tölu þeirra um einn.

2. gr.

Sá, sem skipaður er hafnsögumaður, á að vera fullra 25, ára laus við drykkju-skap, áreiðanlegur og góður verkmaður og einkum vel kunnugur innsiglingunni, svo og þekkja nokkuð til þess, hvernig stjórna skal skipi. Hafnsögumennirnir skulu vera búsettir á Ísafirði, og eiga þeir að skrifa undir eiðstaf um, að þeir vilji með kostgæfni og alúð rækja skyldur þær, er á þeim hvíla.

3. gr.

Jafnvel þótt það sje eigi bannað hafnsögumönnum að semja með sjer um að skiptast til að fara út á skip þau, er hafnsögumanna æskja, skulu þeir þó, annar fyrir báða og báðir fyrir annan, hafa ábyrgð á, að ekki sje sýnt neitt hirðuleysi með að fara út til skipa.

Hver hafnsögumaður um sig heldur óskipt hafnargjaldinu af skipum þeim, er hann vísar leið.

Hafnsögumennirnir eru undanþegnir hvers konar persónulegum störfum í bæjarparfir, til þess þeir talmist eigi í að gegna skyldum sínum.

4. gr.

Hafnsögumennirnir eiga, að viðlögðum sektum, að hafa hjá sjer exemplar af reglugjörð þessari og taxa til sýnis hverjum skipstjóra, er þess krefst, og eins hafnsögumerki, er þeir bera á brjósti; skulu þau borguð úr bæjarsjóði Ísafjarðar, og þeim skilað aptur óskemmdum við lok þjónustu þeirra. Hafnsögumenn skulu hafa nægilega stóra báta til hafnsögunnar. Hefur lögreglustjóri eptirlit með bátum þessum og heldur á þeim skoðunargjörð að minnsta kosti einu sinni ár hvert. Hafnsögubátarnir skulu auðkenndir með rauðum dúk í seglinu, eða veifu, er róið verður. Þesskonar segl mega hafnsögumennirnir ekki selja öðrum en hafnsögumönnum.

Nr. 19. Reglugjörð 6. des. um hafnsögn á Ísafirði.

Reglement

for

Sjaffjords Lodseri.

Nr. 19.
6te
Decbr.

I Genhold til dertil ved Allerhøieste Resolution af 26de f. M. given Bemyndigelse har Ministeriet for Island udsærdiget følgende Reglement for Sjaffjords Lodseri.

§ 1.

Sjaffjords Lodseri skal bestaa af 2 Lodser, beskikkede efter Indstilling af Sjaffjords Byraad af Amtmanden i Bestamtet. Dog kan Amtmanden, hvis det viser sig nødvendigt eller hensigtsmæssigt, forøge eller formindste Lodsernes Antal med 1.

§ 2.

Den, der antages som Lods, bør foruden at have opnaaet en Alder af 25 Aar, være en ædruelig, paalidelig, arbejdsdygtig og især med Indseilingen noie bekendt Mand, der tillige bør have nogen Kundskab om, hvorledes et Skib skal regjeres. Lodserne, der skulle være bosatte paa Sjaffjord, skulle underskrive en Ed om, at de ville udføre de dem paahvilende Pligter med Paapasselighed og Flid.

§ 3.

Uagtet det ikke forbydes Lodserne imellem sig indbyrdes at indgaa Overenskomst om efter Tour at gaa ombord i de Skibe, der ønske Lods, skulle de dog en for begge og begge for en være ansvarlige for, at ingen Forsømmelse med at gaa Skibe imøde finder Sted.

Enhver Lods beholder udelt Lods-pengene for de Skibe han lodser.

For ikke at hindres i deres Pligters Opfyldelse, skulle Lodserne fritages for alt personligt Arbejde for Kommunen.

§ 4.

Lodserne bør under Straf af Bøder medføre et Exemplar af nærværende Reglement og Tært til Forevisning for enhver Skibsfører, der forlanger det, som ogsaa et Lods-kilbt, som skal bæres paa Bryttet og betales af Byens Kasse, og som Lodsen ved sin Afgang tilbageleverer i uskadt Stand. Lodserne skulle være forsynede med tilstrækkelig store Baade til Lodstjenesten. Med disse Baade skal Poltimesteren have Opsyn og idetmindste engang hvert Aar afholde Cyn over dem. Lodsbaadene skulle gjøres kjendelige ved en rød farvet Dug i Seilet, eller en Vimpel, naar der roes. Et saadant Seil er det Lodserne forbudt at sælge til andre end Lodser.

Nr 19. Reglement af 6te Decbr. for Sjaffjords Lodseri.

Nr. 19.

6.
des.

5. gr.

Ef hafnsögumaður kemur eigi til skips, er dregið hefur upp hafnsöguflagg i tæka tíð, fyrr en skipið er komið inn fyrir norðurtangann á Skutulsfjarðareyri, fær hann aðeins $\frac{3}{4}$ hluta af hafnsögugjaldinu, ef skipið á að fara inn á pollinn, en aðeins $\frac{1}{4}$, ef eigi á að fara lengra inn en í sundið. Ef hafnsögumanni er eigi fært fyrir veðri að fara út með minna bát en sexæring, á hann að fá borgun fyrir aukakostnað, er af því leiðir; en skilt er honum að skýra lögreglustjóra frá þessu, þegar er hann kemur í land.

6. gr.

Hver hafnsögumaður á að hafa bók, er hann tilgreinir í nákvæmlega, hverjum skipum hann hefur vísað leið. Bæjarstjórnin semur form á bókum þessum, og skal skoða þær einu sinni ár hvert.

7. gr.

Ef næm veikindi eru á skipi, eða ef grunur er á að svo sje, á hafnsögumaður, ef unnt er, að leiðbeina því til hafnar á þann hátt, að hann fari í bát sínum á undan skipinu, eða að minnsta kosti hafi eigi nein mök við skipshöfnina, meðan hann er á skipinu. Þesskonar skip lætur hann verpa akkerum svo langt sem verða má frá öðrum skipum, og skýrir tafarlaust lögreglustjóra frá því, er þörf er á, og bannar öllum á skipinu samgöngur við aðra menn.

8. gr.

Þá er hafnsögumaður aldurs vegna eður heilsubrests eða af öðrum ástæðum eigi verður lengur álitinn fær um, að gegna stöðu sinni, veitir amtmaður honum lausn, ef kostur er á, með 3 mánaða fyrirvara.

9. gr.

Brot gegn reglugjörð þessari varða sektum, 1–10 kr., eptir úrskurði amtmanns, nema þyngri hegning liggi við.

Í stjórnarráði Íslands, 6. desember 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

§ 5.

Nr. 11.
6te
Decbr.

Kommer en Lods ikke ombord i et Skib, der itide har heist Lodsflag, førend det allerede er indenfor Nordspidsen af Skutulsfjardareyri, tilkommer der ham kun $\frac{3}{4}$ af Lodspengene naar Skibet skal gaa ind paa „Pollen“, men kun $\frac{1}{4}$ hvis Skibet ikke skal gaa længere ind end i Sundet. Gjør Veirliget det umuligt for Lods'en at gaa ud med et mindre Fartoi end en Seræring, tilkommer der ham Godtgjørelse for den Extrabekostning som derved forarsages; dog er han forpligtet til at anmelde Saadant for Politimesteren, saa snart han kommer iland.

§ 6.

Enhver Lods bør føre en Protokol, hvori han nøiagtig anfører, hvilke Skibe han har lodset. Byraadet affatter et Schema for saadanne Protokoller, hvilke bør efterses engang aarlig.

§ 7.

Naar et Skib enten har eller mistænkes for at have smitsomme Sygdomme ombord, bør Lods'en om muligt lodse et saadant Skib ind paa Havnen saaledes, at han i sin Baad gaar foran Skibet eller idetmindste ikke har noget Samkvem med Mandskabet, medens han er ombord. Saadanne Skibe bør han lade ankre saa langt som muligt fra andre Skibe og uopholdelig melde det Fornødne for Politimesteren, samt forbyde samtlige ombord værende Personer at have Samkvem med andre.

§ 8.

En Lods affædiges af Amtmanden, naar han paa Grund af Alderdom, Svagelighed eller andre Aarsager ikke kan anses at være i Stand til at forrette sin Tjeneste, om muligt med 3 Maaneders Varjel.

§ 9.

Overtædelse af dette Reglement straffes med Bøder fra 1—10 Kr. efter Amtets Resolution, forsaavidt Forseelsen ikke medfører en høiere Straf.

Ministeriet for Island, den 6te December 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Nr. 20.
6.
des.

Hafnsögutaxti

fyrir

Ísafjarðar kaupstað.

Stjórnarráð Íslands hefur samkvæmt valdi því, er því hefnr veitt verið með konungsúrskurði 26. f. m., gefið út hafnsögutaxta þann fyrir Ísafjarðar kaupstað, er hjer fer á eptir.

1. gr.

Með þeim undantekningum, er getur um í 5. gr. í reglugjörð þeirri um hafnsögu á Ísafirði, sem dagsett er í dag, skal fyrir að vísa skipi leið inn á innri eða ytri höfnina gjalda:

fyrir skip, er rista alt að 8 fetum, 5 kr., og fyrir skip, er dýpra rista, 1 kr. að auki fyrir fet hvert.

Fyrir hafnsögu út skal gjalda jafnmikið og fyrir hafnsögu inn.

2. gr.

Ef hafnsögumaður sökum veðurs eða fyrir því að varpa þarf, verður að vera lengur á skipi en 6 klukkustundir, á hann auk hafnsögugjaldsins að fá 1 kr. fyrir hverja klukkustund, en þó ekki meir en 6 kr. um sólarhringinn. A meðan hafnsögumaður er á skipi, á hann að fá fæði kauplaust handa sjer og mönnum sínum.

Í stjórnarráði Íslands, 6. desember 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

Lodstart

Nr. 20.
6te
Decbr.

for

Isaffjords Kjøbstad.

I Henhold til dertil ved Allerhøieste Resolution af 26de f. M. givne Bemyndigelse har Ministeriet for Island udfærdiget følgende Lodstart for Isaffjords Kjøbstad.

§ 1.

For Indlodsning af et Skib enten paa den indre Havn eller Yderhavnen skal med de i § 5 af Reglement for Isaffjords Lodseri af D. D. anførte Undtagelser, betales:

for Skibe af indtil 8 Fods Dybgaaende 5 Kr., og for Skibe af større Dybgaaende 1 Kr. mere for hver Fod.

For et Skibs Udlodsning betales det Samme som for Indlodsningen.

§ 2.

Bliver Lodsen paa Grund af Veirliget eller fordi Skibet varpes, nødt til at blive over 6 Timer ombord i et Skib, tilkommer der ham foruden Lodspenge 1 Kr. for hver Time, dog ikke over 6 Kr. for Døgnet. Saalænge Lodsen er ombord, bør han for sig og sine Folk have fri Kost.

Ministeriet for Island, den 6te December 1884.

J. Nellemann.

H. Stephensen.

